

Державний торговельно-економічний університет
Кафедра світової економіки

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**МЕХАНІЗМИ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ
РЕСУРСІВ В ГЛОБАЛЬНИЙ МЕГАПОЛІС (ЛОНДОН, НЬЮ-ЙОРК,
АБУ-ДАБІ, СІНГАПУР, ШАНХАЙ)**

(на матеріалах НБУ, м. Київ)

Студента 2 курсу, 1мз групи,
спеціальності 051 «Економіка»
спеціалізації «Міжнародна
економіка»

підпис

Прокопенка Ярослава
Володимировича

Науковий керівник
д.е.н.
професор

підпис

Дугінець Ганна
Володимирівна

Гарант освітньої
програми
к.е.н.
професор

підпис

Кудирко Людмила
Петрівна

Київ 2025

АНОТАЦІЯ

Механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів в глобальний мегаполіс (Лондон, Нью-Йорк, Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай)

У роботі проаналізовано сутність міжнародних фінансових ресурсів як ключового чинника глобального економічного розвитку. Розкрито їхню структуру, форми реалізації (інвестиції, кредити, гранти тощо) та значення для забезпечення стабільності і зростання економік, особливо в країнах, що розвиваються. Досліджено інституційні механізми залучення фінансових ресурсів у мегаполісах, зокрема роль міжнародних фінансових організацій, банків розвитку, державних інституцій та приватного сектору. Проведено порівняльний аналіз особливостей залучення іноземного капіталу у мегаполісах Азії (Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай) та провідних фінансових центрах світу (Лондон, Нью-Йорк). Окрема увага приділена впливу фінансових технологій (FinTech), блокчейн-рішень та криптовалют на трансформацію підходів до фінансування. Виокремлено основні виклики у сфері міжнародних фінансів для мегаполісів і запропоновано практичні рекомендації щодо вдосконалення механізмів залучення іноземного капіталу, зокрема через розвиток державно-приватного партнерства, технологічну модернізацію та інтеграцію фінансових ринків у глобальний простір.

Ключові слова: міжнародні фінансові ресурси, мегаполіси, інвестиції, фінансові технології, блокчейн, криптовалюти, публічно-приватне партнерство, глобальні фінансові центри, економічний розвиток.

SUMMARY

Mechanisms for Attracting International Financial Resources in Global Megacities (London, New York, Abu Dhabi, Singapore, Shanghai)

This study provides a comprehensive analysis of international financial resources as a key driver of global economic development. It examines the structure and main forms of such resources—including investments, loans, and grants—and highlights their importance in ensuring the stability and growth of both emerging and developed economies. The research explores the institutional mechanisms for attracting financial capital in megacities, emphasizing the role of international financial institutions, development banks, governments, and the private sector. A comparative overview of capital attraction strategies in major Asian megacities (Abu Dhabi, Singapore, Shanghai) and global financial hubs (London, New York) is provided. Particular attention is paid to the transformative impact of financial innovations such as FinTech, blockchain solutions, and cryptocurrencies on global financing practices. The paper identifies key challenges faced by megacities in the sphere of international finance and offers practical recommendations to improve capital attraction through the development of public-private partnerships, the implementation of advanced technologies, and deeper integration into global financial markets.

Keywords:

international financial resources, megacities, investments, financial technologies, blockchain, cryptocurrencies, public-private partnership, global financial centers, economic development.

Державний торговельно-економічний університет

Факультет міжнародної торгівлі та права
Кафедра світової економіки
Спеціальність 051 «Економіка»
ОП «Міжнародна економіка»

Затверджую
Зав. кафедри Дугінець Г.В.

«__» _____ 20__ р

Завдання на кваліфікаційний проект (роботу) студентів Прокопенко Ярославу Володимировичу

1. Тема кваліфікаційного проекту (роботи)
«Механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів в глобальний мегаполіс (Лондон, Нью-Йорк, Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай)»

Затверджена наказом ректора від «__» _____ 20__ р. № _____

2. Строк здачі студентом закінченого проекту (роботи)
До 12.11.2025 р.

3. Цільова установка та вихідні дані до проекту (роботи)
Мета проекту (роботи): комплексне вивчення механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів в глобальні мегаполіси (Лондон, Нью-Йорк, Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай) та оцінка їх ефективності у сприянні розвитку інфраструктури, бізнес-клімату та соціально-економічної стабільності цих міст.
Об'єкт дослідження: механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів, які використовуються в глобальних мегаполісах, зокрема Лондоні, Нью-Йорку, Абу-Дабі, Сінгапурі та Шанхаї.
Предмет дослідження: фінансові інструменти, політики та стратегії, які забезпечують ефективно залучення міжнародних фінансових ресурсів для розвитку мегаполісів, а також вплив цих ресурсів на економічний та соціальний розвиток міст.

4. Перелік графічного матеріалу: 4 рисунки, 5 таблиць.

5. Консультанти по проекту (роботі) із зазначенням розділів, за якими здійснюється консультування:

Розділ	Консультант (прізвище, ініціали)	Підпис, дата	
		Завдання видав	Завдання прийняв

6. Зміст кваліфікаційного проекту (роботи) (перелік питань за кожним розділом)

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ

1.1. Поняття, структура міжнародних фінансових ресурсів та їх роль у глобальній економіці

1.2. Інституційні механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів та їх вплив на розвиток мегаполісів

Висновки до розділу 1

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В ГЛОБАЛЬНІ МЕГАПОЛІСИ

2.1. Специфіка залучення фінансових ресурсів в Азійському регіоні (Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай)

2.2. Кейси Лондону та Нью-Йорку щодо аналізу механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів

Висновки до розділу 2

РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В ХХІ СТ

3.1. Вплив технологічних інновацій на залучення міжнародного капіталу

3.2. Виклики та перспективи для глобальних мегаполісів у сфері міжнародних фінансів

Висновки до розділу 3

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

7. Календарний план виконання проекту (роботи)

№ пор.	Назва етапів випускного кваліфікаційного проекту (роботи)	Строк виконання етапів роботи	
		за планом	фактично
1	2	3	4
1	Подача до друку наукової статті	до 01.05.2025	12.03.2025
2	Підготовка I розділу роботи КР	до 24.05.2025	до 24.05.2025
3	Підготовка II розділу роботи КР	до 30.08.2025	29.08.2025
4	Підготовка III розділу роботи КР	до 01.10.2025	29.09.2025
5	Подача науковому керівнику готової роботи	до 25.10.2025	14.10.2025
6	Попередній захист	11.11-25.11.2025	11.11-25.11.2025
7	Подача роботи завідуючому кафедрі	18.11-25.11.2025	18.11-25.11.2025
8	Рецензування роботи	25.11-06.12.2025	25.11-06.12.2025
9	Захист КР	(згідно з графіком роботи ЕК)	(згідно з графіком роботи ЕК)

8. Дата видачі завдання «___» _____ 20__ р.

9. Керівник кваліфікаційного проекту (роботи)

Ганна ДУГІНЕЦЬ

10. Гарант освітньої програми

Людмила КУДИРКО

11. Завдання прийняв до виконання студент

Ярослав ПРОКОПЕНКО

12. Відгук керівника кваліфікаційного проекту (роботи)

У роботі проаналізовано сутність міжнародних фінансових ресурсів як ключового чинника глобального економічного розвитку. Розкрито їхню структуру, форми реалізації (інвестиції, кредити, гранти тощо) та значення для забезпечення стабільності і зростання економік, особливо в країнах, що розвиваються. Досліджено інституційні механізми залучення фінансових ресурсів у мегаполісах, зокрема роль міжнародних фінансових організацій, банків розвитку, державних інституцій та приватного сектору. Проведено порівняльний аналіз особливостей залучення іноземного капіталу у мегаполісах Азії (Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай) та провідних фінансових центрах світу (Лондон, Нью-Йорк). Окрема увага приділена впливу фінансових технологій (FinTech), блокчейн-рішень та криптовалют на трансформацію підходів до фінансування. Виокремлено основні виклики у сфері міжнародних фінансів для мегаполісів і запропоновано практичні рекомендації щодо вдосконалення механізмів залучення іноземного капіталу, зокрема через розвиток державно-приватного партнерства, технологічну модернізацію та інтеграцію фінансових ринків у глобальний простір.

Кваліфікаційна робота виконана на достатньому рівні, містить обґрунтовані рекомендації, відповідає чинним вимогам та може бути рекомендована до публічного захисту.

Керівник кваліфікаційного проекту (роботи)

Ганна ДУГІНЕЦЬ

13. Висновок про кваліфікаційний проект (роботу)

Кваліфікаційний проект (робота) студента

Прокопенко Ярослава

може бути допущена до захисту екзаменаційній комісії.

Гарант освітньої програми

Людмила КУДИРКО

Завідувач кафедри _____ Ганна ДУГІНЕЦЬ _____
(підпис, прізвище, ініціали)

« _____ » _____ 20 ____ р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ	6
1.1. Поняття, структура міжнародних фінансових ресурсів та їх роль у глобальній економіці	6
1.2. Інституційні механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів та їх вплив на розвиток мегаполісів	13
Висновки до розділу 1	16
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В ГЛОБАЛЬНІ МЕГАПОЛІСИ	18
2.1. Специфіка залучення фінансових ресурсів в Азійському регіоні (Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай).....	18
2.2. Кейси Лондону та Нью-Йорку щодо аналізу механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів.....	27
Висновки до розділу 2	38
РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В ХХІ СТ	39
3.1. Вплив технологічних інновацій на залучення міжнародного капіталу	39
3.2. Виклики та перспективи для глобальних мегаполісів у сфері міжнародних фінансів.....	49
Висновки до розділу 3	56
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ	57
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	60

ВСТУП

Актуальність теми. У глобалізованому світі мегаполіси є не лише центрами економічної активності, а й основними драйверами розвитку вітчизняних та міжнародних ринків. Залучення міжнародних фінансових ресурсів є важливим елементом стратегії сталого розвитку цих мегаполісів. Міжнародні фінансові потоки сприяють реалізації інфраструктурних проєктів, покращенню бізнес-клімату та стимулюванню інновацій. Лондон, Нью-Йорк, Абу-Дабі, Сінгапур та Шанхай як найбільші фінансові хаби мають різні механізми залучення інвестицій та фінансів, що сприяє розвитку нових технологій, збереженню конкурентоспроможності та підвищенню якості життя мешканців. Враховуючи роль цих міст у глобальній економіці, вивчення механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів є важливим для розуміння ефективних підходів до розвитку фінансової інфраструктури в мегаполісах.

Аналіз світового досвіду підтверджує, що фінансові ресурси міжнародних фінансових інституцій допомагають вирішенню проблеми недостатності власних грошей як джерела фінансування. При їх ефективному використанні країна може не тільки компенсувати нестачу внутрішніх інвестиційних ресурсів, а ще й підвищити ефективність виробництва та конкурентоспроможності вітчизняної продукції завдяки введенню новітніх технологій та аналізу прогресивного досвіду управління інших країн світу. До того ж, саме залучення фінансових ресурсів міжнародних фінансових установ виводить країну на світові ринки, налагоджує зв'язки зі світовою економікою та допомагає вийти з кризи. Отже, без збільшення фінансових ресурсів економіка не зможе покращити свій стан та ефективно вийти в сучасну світову господарську систему. Саме тому дане дослідження набуває особливої актуальності.

В умовах сучасного світового господарства та глобалізації економіки зростає доступність фінансових ресурсів, актуальність залучення інвестицій та дослідження закордонного досвіду формування, діяльності та розвитку

провідних фінансових центрів та врахування їх досвіду для підвищення ефективності фінансування вітчизняних компаній та перетворення України у міжнародний фінансовий центр. Світові фінансові центри на сьогоднішній день є головним елементом світового господарства, які контролюють міжнародні кредитні, валютні та інші фінансові операції, торгівлю золотом, цінними паперами тощо.

Виявлення новітніх тенденцій розвитку фінансових центрів світу дозволить наблизитися до розуміння природи сучасних фінансових криз. Отже, актуальність теми зумовлена необхідністю переосмислення наслідків глобалізації фінансових ринків і сучасного розвитку світових фінансових центрів, що визначило актуальність вибраного нами дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика залучення міжнародних фінансових ресурсів у глобальні мегаполіси набуває особливої актуальності в умовах динамічного розвитку світових економік, посилення конкуренції між фінансовими центрами та зростання ролі мегаполісів як ключових вузлів глобальних фінансових потоків. Такі міста, як Лондон, Нью-Йорк, Абу-Дабі, Сінгапур і Шанхай, демонструють різноманітні механізми акумулювання зовнішніх інвестицій, що включають фінансові інновації, сприятливу регуляторну політику, податкові стимули та розвиток цифрової інфраструктури. Дослідженню цих питань присвячені праці таких науковців, як І. І. Благун [3], Л. М. Горбач, О. В. Плотніков [10], М. М. Кальченко [15], Л. І. Катан, А. І. Сидоренко [16], Ю. Г. Козак [19] та інших. Незважаючи на значний науковий доробок, у контексті глобальних викликів – фінансової нестабільності, геополітичних ризиків, трансформації світової економіки – питання вдосконалення механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів до мегаполісів потребує подальшого дослідження та адаптації до нових умов.

Об'єктом дослідження є механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів, які використовуються в глобальних мегаполісах, зокрема Лондоні, Нью-Йорку, Абу-Дабі, Сінгапурі та Шанхаї.

Предметом дослідження є фінансові інструменти, політики та стратегії, які забезпечують ефективне залучення міжнародних фінансових ресурсів для розвитку мегаполісів, а також вплив цих ресурсів на економічний та соціальний розвиток міст.

Метою кваліфікаційної роботи є комплексне вивчення механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів в глобальні мегаполіси (Лондон, Нью-Йорк, Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай) та оцінка їх ефективності у сприянні розвитку інфраструктури, бізнес-клімату та соціально-економічної стабільності цих міст.

Завдання роботи:

- Дослідити поняття міжнародних фінансових ресурсів, їх структуру та різноманітні форми (інвестиції, кредити, гранти, позики тощо).
- Проаналізувати інституційні механізми, що забезпечують залучення міжнародних фінансових ресурсів у мегаполіси, включаючи міжнародні фінансові організації, національні уряди та приватний сектор.
- Дослідити особливості механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів в Азійських мегаполісах (Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай).
- Проаналізувати приклади Лондону та Нью-Йорку щодо механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів.
- Дослідити, як технологічні інновації, зокрема фінансові технології, блокчейн та цифрові валюти, змінюють механізми залучення міжнародного капіталу в мегаполіси.
- Проаналізувати виклики, з якими стикаються мегаполіси у сфері міжнародних фінансів, такі як економічні кризи, політичні ризики та зміни в регулюванні фінансових ринків.

Для нашого дослідження використовувались різні *методи дослідження*, які дозволяють комплексно розглянути всі аспекти даного питання, а саме: аналіз літератури, метод порівняльного аналізу, аналіз документів, кейс-стаді,

системний аналіз та SWOT-аналіз. Вони дозволяють зібрати теоретичну базу, порівняти фінансові інструменти, вивчити офіційні документи та стратегії, детально дослідити практичні приклади, оцінити взаємодію інституцій і визначити сильні та слабкі сторони, можливості та загрози для залучення міжнародних фінансових ресурсів у мегаполісах.

Структура роботи. Дипломна робота складається з вступу, двох розділів, підрозділів, висновків до розділів, загальних висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ

1.1. Поняття, структура міжнародних фінансових ресурсів та їх роль у глобальній економіці

Фінансові ресурси є важливою складовою частиною діяльності підприємств різних форм власності. Під фінансовими ресурсами розуміють грошові кошти та інші активи, які можуть бути використані для здійснення виробничого процесу та забезпечення ефективної діяльності підприємства.

Щоб краще зрозуміти суть фінансових ресурсів, важливо спочатку розглянути, що таке ресурси в загальному. Ресурси – це все, що може бути використане в процесі виробництва товарів і послуг. Вони мають кілька характерних рис:

Фінансові ресурси з'являються на ринку, коли розвивається суспільне виробництво і економіка набуває ринкових ознак. Вони є похідними, тобто формуються в процесі господарської діяльності підприємств, і складаються із частини вартості, що створена в процесі виробництва товарів та послуг (наприклад, валовий внутрішній продукт). Це грошове вираження новоствореної вартості, яке може бути використано для подальшого розвитку та функціонування підприємства [16, с. 3].

Інше трактування поняття «фінансові ресурси» охоплює більш широкий аспект і розглядає їх як сукупність матеріальних носіїв фінансових відносин, тобто всі грошові фонди та частину грошових коштів, які підприємство використовує поза фондовими рахунками. У цьому контексті фінансові ресурси включають не тільки накопичення, але й потік коштів, який використовується в процесі господарської діяльності.

Формування та використання фінансових ресурсів на підприємстві – це постійний процес, у якому створюються грошові фонди для забезпечення операційної та інвестиційної діяльності підприємства. Це також включає виконання фінансових зобов'язань перед державою (наприклад, податки) та

іншими суб'єктами господарювання (постачальники, кредитори та ін.). Тобто, фінансові ресурси є ключовим елементом для забезпечення безперебійної роботи підприємства та його фінансової стабільності [15]

Фінансові ресурси – це всі грошові кошти, які підприємство накопичує в процесі розподілу та перерозподілу валового внутрішнього продукту. Ці кошти можуть бути зібрані в цільових фондах і перетворені у відповідні матеріальні активи або ж бути призначені для покриття конкретних витрат підприємства. Тобто, фінансові ресурси є тим грошовим забезпеченням, яке дозволяє підприємствам здійснювати свою діяльність і виконувати різноманітні фінансові зобов'язання [29].

Це визначення сутності фінансових ресурсів ґрунтується на більш широкому підході, згідно з яким фінансові ресурси – це всі кошти, які є у розпорядженні підприємства і відображають його фінансовий стан, водночас будучи джерелом для його подальшого розвитку. Основним джерелом формування цих ресурсів є валовий національний продукт.

Автори підручника за редакцією А. Поддєрьогіна уточнюють, що до фінансових ресурсів належать як грошові фонди, так і частина коштів, яка використовується поза фондовою формою.

І. Бланк підкреслює, що ці кошти формуються з метою фінансування майбутнього розвитку підприємства, тобто для забезпечення його діяльності у наступних періодах[4].

Фінансові ресурси можна розглядати як грошові фонди, що мають цільове призначення. Вони формуються в результаті розподілу та перерозподілу суспільного продукту і використовуються підприємством для досягнення його статутних цілей. Різні наукові підходи до визначення фінансових ресурсів відрізняються акцентом на їх джерелах, формуванні та використанні [2].

У наведеному визначенні фінансових ресурсів не враховано, що частина цих коштів може існувати в нефондовій формі. Це важливо для підприємств, оскільки в умовах ринкової економіки грошові кошти використовуються за потребою та їх наявністю, а не завжди попередньо акумулюються у спеціальних

фондах. Таким чином, вони залишаються у грошовому обігу, не виключаючись із фінансових потоків підприємства.

Щодо міжнародних фінансів, у науці їх розглядають як систему фінансово-економічних відносин, які виникають під час формування та використання коштів для зовнішньоекономічної діяльності. Вони охоплюють фінансові потоки, що забезпечують міжнародну торгівлю, інвестиції та фінансові операції між державами та підприємствами [19, с. 65].

Міжнародні фінанси також визначають як систему грошово-економічних відносин, що виникають у процесі здійснення економічних операцій між резидентами різних країн. Це можуть бути торгові угоди, валютні операції чи інвестиційна діяльність, які забезпечують фінансові взаємозв'язки між суб'єктами господарювання різних держав [23, с. 125]

Міжнародні фінансові відносини залежать від різних часових та просторових факторів, що впливають на світові ринки. До них належать:

Валюта та особливості валютних операцій;

Кредитні відносини між країнами та міжнародними фінансовими установами;

Інвестиційні потоки та механізми їх реалізації;

Торгівля товарами та експортно-імпортні операції.

Ці фактори тісно пов'язані з нестабільністю валютних курсів, змінами цін на цінні папери, рівнем інфляції в різних країнах, а також різницею в процентних ставках і особливостями національної економічної політики кожної держави [26, с. 215].

Зростаюча невизначеність та ризики у сфері міжнародного фінансування пояснюються тим, що компанії, які працюють на глобальних ринках, практично не впливають на економіку країн, де вони ведуть діяльність. Тому міжнародний бізнес, ухвалюючи фінансові рішення, повинен оцінювати майбутні витрати та доходи, тривалість комерційних операцій, географічну віддаленість і ризики, пов'язані з використанням кількох валют.

Міжнародні фінанси стали ключовим компонентом світової економіки, впливаючи як на національні фінансові системи, так і на глобальні економічні процеси. Вони є інтегрованою системою, яка складається з таких основних елементів:

Світова валютна система, що включає:

національні та резервні валюти;

міжнародні колективні валюти;

механізми конвертації валют;

валютний паритет та обмінний курс;

регулювання національних і міжнародних валютних курсів.

Міжнародні розрахунки, які забезпечують купівлю-продаж товарів, послуг, факторів виробництва та фінансових інструментів. Важливу роль у цьому процесі відіграє платіжний баланс країни.

Міжнародні фінансові ринки, на яких здійснюються операції з валютами, позиками та цінними паперами.

Міжнародне оподаткування, що є частиною фінансової системи та регулює податкові зобов'язання суб'єктів міжнародного бізнесу.

Міжнародний фінансовий менеджмент транснаціональних компаній (ТНК), який охоплює управління інвестиціями, ризиками та транскордонним фінансуванням.

Основними функціями міжнародних фінансів є [18, с. 78]:

□ Розподільча функція, яка забезпечує розподіл і перерозподіл міжнародних фінансових потоків. Завдяки їй ресурси спрямовуються на розвиток світової економіки, виробництва та сільського господарства, що сприяє ефективному задоволенню глобальних потреб.

□ Контрольна функція, що передбачає моніторинг фінансових потоків у грошовій формі. Вона допомагає відстежувати процеси виробництва та розподілу, аналізувати фінансові операції та приймати рішення щодо управління міжнародними фінансами. Крім того, накопичена інформація використовується

для розробки та реалізації міжнародної фінансової й валютно-кредитної політики.

□ Регулююча функція, яка спрямована на управління міжнародними фінансовими потоками та фінансовими інститутами. Вона реалізується через зміни у фінансуванні в процесі економічного відтворення.

□ Стабілізаційна функція, що полягає у створенні надійних умов для економічної та соціальної стабільності у світовій економіці. Вона допомагає запобігати кризам та підтримувати рівновагу на міжнародних ринках [18, с. 80].

Міжнародні фінанси ґрунтуються на фінансових операціях, які формують міжнародні грошові потоки. Такі операції здійснюються на світових фінансових ринках і спрямовані на управління фінансовими відносинами, що стосуються формування, розподілу та використання коштів у міжнародному середовищі. Вони також допомагають вирішувати супутні економічні питання.

Фінансові операції дозволяють переміщувати різні види активів, включаючи національну та іноземну валюту, цінні папери, нерухомість і дорогоцінні метали.

Міжнародні фінанси відіграють важливу роль у глобалізації економічної системи, сприяють розвитку соціально-економічних та валютно-кредитних відносин, полегшують транскордонний рух фінансових ресурсів і залучення міжнародного капіталу.

Вони також впливають на фінансову систему через розширення міжнародної торгівлі, розвиток валютних і кредитних відносин, торгівлю цінними паперами та інвестування. Завдяки цьому міжнародні фінанси забезпечують тісний зв'язок між процесами світового обміну та формують єдину систему валютних, фінансових і кредитних відносин на глобальному рівні [13, с. 97].

Міжнародне фінансування допомагає залучати додаткові кошти до фінансової системи країни за рахунок таких механізмів, як зовнішня торгівля, інвестиції, кредити, гранти, підтримка міжнародних організацій та позики від міжнародних фінансових установ.

Міжнародні фінанси відображають процеси перерозподілу фінансових ресурсів між країнами, що може призводити до як припливу капіталу з-за кордону, так і його відтоку. Вони охоплюють різні фінансові транзакції між урядами, компаніями, банками, міжнародними організаціями та навіть між громадянами й державними установами.

Сектор міжнародних фінансів включає кілька основних компонентів:

Фінанси міжнародних організацій, таких як ООН, ЄС або НАТО.

Фінанси міжнародних фінансових інституцій, серед яких МВФ, Світовий банк, ЄЦБ.

Міжнародні фінансові ринки, де компанії купують і продають активи в різних країнах.

Завдяки міжнародним фінансам посилюється економічна інтеграція, спрощується переміщення капіталу між країнами, а також розвиваються валютно-кредитні та інвестиційні відносини. Вони формують глобальну фінансову систему, яка об'єднує валютні, кредитні та торговельні потоки на міжнародному рівні.

Основні механізми міжнародного фінансування включають:

Торгівлю товарами та послугами (експорт та імпорт).

Прямі та портфельні інвестиції.

Отримання міжнародних кредитів і позик.

Грантові програми.

Фінансову допомогу від міжнародних організацій.

Фінансування від міжнародних банків та фондів.

Усі ці механізми відіграють ключову роль у розвитку економіки країни та зміцненні її позицій у міжнародній фінансовій системі[19, с. 168].

Міжнародні валютно-фінансові потоки – це переміщення іноземної валюти та інших фінансових активів між країнами, що відбувається внаслідок економічної чи іншої діяльності компаній, урядів та фінансових установ. Вони виникають у процесі міжнародної торгівлі, інвестицій, надання кредитів,

переказів коштів та інших фінансових операцій, що забезпечують взаємодію на світовому ринку [22].

Міжнародні фінансові потоки необхідні для переміщення товарів, послуг та перерозподілу грошового капіталу між країнами та учасниками світового ринку. Вони допомагають оцінювати стан ринку, надаючи важливу інформацію для ухвалення управлінських рішень.

На рух цих потоків впливають різні фактори, зокрема:

загальний економічний стан країни,

проведення структурних реформ,

перенесення виробництв у регіони з дешевшою робочою силою,

лібералізація торгівлі між країнами-учасницями СОТ,

розвиток міжнародної інфраструктури,

відмінності в рівні інфляції та процентних ставках [26, с. 98].

Міжнародні фінансові потоки рухаються через кілька основних каналів:

Валютні, кредитні та платіжні послуги, які обслуговують покупки та продаж товарів, послуг і золота.

Торгівля валютою.

Операції з цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

Іноземні інвестиції в основний і оборотний капітал.

Перерозподіл частини національного доходу через державні бюджети, у вигляді допомоги країнам, що розвиваються, та внесків у міжнародні організації.

Рух цих потоків залежить від кількох факторів:

Стан світової економіки. Економічний спад у розвинених країнах зазвичай зменшує темпи зростання світової торгівлі.

Послаблення торгових бар'єрів між країнами.

Різні темпи економічного розвитку країн, що можуть бути синхронними чи асинхронними.

Структурні зміни в економіці країни та зміна її галузевої структури.

Різниця в рівнях інфляції та процентних ставок між країнами.

Різке зростання міжнародних потоків капіталу порівняно з міжнародною торгівлею, що збільшує розмір фінансових ринків.

Перехід від трудомісткого виробництва до наукомісткого в розвинених країнах.

Диверсифікація діяльності транснаціональних компаній (ТНК), включаючи міжнародні інвестиції в спільні підприємства. Це зменшує потребу в транспортуванні продукції, але збільшує інвестиції.

Зростання дефіциту платіжного балансу, викликане дисбалансом в міжнародних розрахунках [10, с. 63].

Міжнародні фінансові потоки спрямовуються в ті регіони світу, де вони найбільше потрібні і де існують вигідні можливості для їх використання. Рух цих потоків, у вигляді валютних переказів, кредитів та інших фінансових продуктів, здійснюється через банки, спеціалізовані фінансові установи та фондові біржі, які формують глобальні фінансові ринки.

Таким чином, міжнародні фінанси стали одним із ключових елементів світової економіки, маючи значний вплив як на національні фінансові системи, так і на глобальну економіку загалом. Вони надають додаткові фінансові ресурси країнам через різні механізми, такі як експорт і імпорт товарів, інвестиції, міжнародні позики, грантові програми, а також підтримку з боку міжнародних організацій і позик від міжнародних фінансових установ.

1.2. Інституційні механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів та їх вплив на розвиток мегаполісів

Міжнародні фінансові ресурси мають важливе значення для розвитку мегаполісів, особливо в умовах глобалізації, коли міста стикаються з численними проблемами, такими як швидке зростання населення, недостатня інфраструктура та потреба в екологічних ініціативах. Залучення фінансування ззовні допомагає вирішити ці виклики, забезпечуючи економічну стабільність і розвиток.

Міжнародні фінансові ресурси можуть бути представлені різними формами фінансування: це кредити від міжнародних фінансових організацій

(МВФ, Світовий банк, ЄБРР), іноземні інвестиції (як прямі, так і портфельні), гранти, технічна допомога та різноманітні фонди розвитку. Наприклад, Світовий банк фінансує проекти, які сприяють зменшенню бідності і сталому розвитку.

Залучення цих ресурсів є важливим для реалізації інфраструктурних, соціальних і економічних проектів мегаполісів. Це може здійснюватися через різні механізми, такі як прямі іноземні інвестиції, гранти, кредити та публічно-приватні партнерства.

Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) є одним з основних механізмів залучення міжнародних фінансів. Мегаполіси можуть привертати ПІІ, створюючи сприятливі умови для інвесторів, такі як стабільне законодавство, прозорі процедури та гарантії захисту прав інвесторів. Це дає змогу залучати капітал для розвитку інфраструктури, промисловості та інших важливих секторів економіки[30].

Гранти та донорські кошти – це фінансова підтримка, яку надають міжнародні організації, зокрема Світовий банк, Європейський Союз та інші. Ці ресурси спрямовуються на реалізацію проектів, що сприяють сталому розвитку, збереженню довкілля та вдосконаленню соціальних програм. Наприклад, грантові кошти можуть використовуватися для будівництва інфраструктури, покращення екологічної ситуації чи розвитку важливих сфер, таких як освіта та медицина[1].

Великі міста можуть залучати кредити від міжнародних фінансових організацій для реалізації масштабних інфраструктурних проектів. Такі позики зазвичай мають вигідні умови, з низькими процентними ставками та довгостроковими термінами погашення. Це допомагає знизити фінансове навантаження на місцеві бюджети та забезпечує необхідні кошти для розвитку важливих міських об'єктів [25].

Публічно-приватні партнерства (ППП) – це співпраця між державою та приватним бізнесом, яка дає змогу залучати приватні інвестиції для розвитку інфраструктури. У таких проектах приватні компанії фінансують будівництво та управління об'єктами, отримуючи прибуток від їх експлуатації, а держава, зі

свого боку, створює сприятливі умови та надає гарантії для стабільної роботи проекту[11].

Залучення міжнародних фінансових ресурсів відіграє ключову роль у розвитку мегаполісів, адже забезпечує необхідні кошти для реалізації важливих інфраструктурних, соціальних та економічних проєктів. Основними механізмами такого фінансування є іноземні інвестиції, гранти, кредити та публічно-приватні партнерства.

Завдяки міжнародним фінансовим ресурсам мегаполіси отримують можливість:

Розвивати інфраструктуру – будівництво та модернізація транспортних мереж, енергетичних систем, водопостачання та інших важливих об'єктів покращують умови життя містян та сприяють залученню бізнесу.

Реалізовувати екологічні проєкти – фінансування може бути спрямоване на зменшення забруднення, очищення водних ресурсів, розвиток альтернативної енергетики та інші природоохоронні ініціативи.

Підтримувати соціальну сферу – міжнародні кошти допомагають у розвитку медицини, освіти, житлового будівництва та інших соціальних програм, що підвищує рівень життя населення.

Стимулювати економічне зростання – інвестиції у ключові сфери економіки сприяють створенню нових робочих місць, підвищенню конкурентоспроможності міста та його інтеграції у світову економіку.

Таким чином, міжнародні фінансові ресурси є важливим фактором сталого розвитку мегаполісів, забезпечуючи їхню економічну стабільність і конкурентоспроможність.

Попри численні переваги, залучення міжнародних фінансів пов'язане з низкою ризиків. Одним із основних є фінансова залежність, коли довгострокові кредити можуть створювати значне боргове навантаження. Наприклад, у Греції зовнішні борги значно обмежили можливості фінансування внутрішніх програм. Іншим серйозним ризиком є корупція, коли нецільове використання коштів може стати значною загрозою. У деяких країнах Африки частина міжнародних грантів

була використана неефективно через відсутність прозорості. Крім того, існує проблема невідповідності фінансування першочерговим потребам міста, коли кошти спрямовуються на проєкти, які не вирішують актуальних соціальних чи інфраструктурних проблем. Наприклад, в деяких азійських мегаполісах міжнародні інвестиції були спрямовані на будівництво офісних центрів, замість того щоб вирішувати житлові проблеми. Для ефективного використання міжнародних фінансів мегаполісам необхідно застосовувати інноваційні підходи, зокрема використання цифрових технологій, таких як блокчейн, для моніторингу використання коштів. Зміцнення партнерств із міжнародними організаціями також є важливим кроком, адже це сприяє обміну досвідом та технологіями. Окрім того, необхідно забезпечити прозорість управління, впроваджуючи міжнародні стандарти звітності, наприклад GRI (Global Reporting Initiative), що підвищує довіру інвесторів.

Залучення міжнародних фінансових ресурсів є ключовим фактором у розвитку мегаполісів, оскільки дозволяє забезпечити необхідне фінансування для реалізації важливих проєктів у різних сферах. Ефективне використання цих ресурсів сприяє сталому розвитку міст, підвищенню якості життя мешканців та зміцненню економічної позиції на міжнародній арені.

Висновки до розділу 1

Міжнародні фінансові ресурси є важливим елементом глобальної економіки, які забезпечують фінансування розвитку, стабільність економік країн та підтримку міжнародної торгівлі. Вони включають кошти, що надходять від міжнародних інвестицій, кредитів, а також кошти, які здійснюються через фінансові організації, такі як Міжнародний валютний фонд (МВФ), Світовий банк та регіональні банки розвитку. Структура міжнародних фінансових ресурсів включає як державні, так і приватні джерела, які можуть бути представлені через капітальні потоки, міжнародні кредити, а також іноземні інвестиції. Основними напрямками використання цих ресурсів є фінансування розвитку інфраструктури, стимулювання економічного зростання, забезпечення

стабільності валютних курсів та підтримка соціально-економічних програм країн, що розвиваються.

Інституційні механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів відіграють ключову роль у забезпеченні сталого розвитку мегаполісів. Це процес, що включає співпрацю між державними органами, міжнародними фінансовими установами, приватними інвесторами та іншими зацікавленими сторонами. Основні інституції, такі як МВФ, Світовий банк, регіональні банки розвитку та приватні фінансові організації, забезпечують доступ до фінансових ресурсів для великих міст, сприяючи розвитку інфраструктури, житлового будівництва, транспортних мереж та енергетичних систем.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В ГЛОБАЛЬНІ МЕГАПОЛІСИ

2.1. Специфіка залучення фінансових ресурсів в Азійському регіоні (Абу-Дабі, Сінгапур, Шанхай)

Абу-Дабі, столиця Об'єднаних Арабських Еміратів (ОАЕ), відзначається унікальними підходами до залучення фінансових ресурсів, що сприяють її економічному розвитку та диверсифікації.

ОАЕ, зокрема Абу-Дабі, активно інвестують у культурну інфраструктуру, прагнучи зменшити залежність від нафтових доходів. Залучення міжнародних культурних брендів, таких як аукціонний дім Sotheby's, який отримав інвестиції від державного інвестиційного фонду Абу-Дабі ADQ, підкреслює прагнення емірату стати світовим культурним хабом. Ці інвестиції не лише підвищують міжнародний імідж ОАЕ, але й забезпечують значні економічні вигоди, приваблюючи туристів та інвесторів з усього світу.

Один із найбільших проєктів – розбудова Саадіят, острова біля узбережжя Абу-Дабі, який став «культурним серцем» країни. З моменту ініціювання цього проєкту в середині 2000-х років ОАЕ витратили понад \$27 мільярдів, залучаючи світових лідерів у культурі. У 2017 році на острові відкрився музей Лувр Абу-Дабі – перша в історії філія Лувру за межами Франції. На будівництво і запуск проєкту було витрачено \$650 мільйонів, і це стало втіленням глобального підходу до мистецтва, що охоплює як східні, так і західні культурні традиції.

Ще один важливий проєкт на острові це відкриття музею Гуггенхайна в Абу-Дабі заплановане на 2026 рік. На нього вже витрачено \$400 мільйонів[7].

Це буде найбільша філія Гуггенхайму у світі, що займає понад 27 тисяч квадратних метрів, а його висота сягатиме понад 80 метрів. Спроєктований Френком Гері, він представляє роботи як західних сучасних майстрів, так і митців із Близького Сходу й Азії, таких як Гада Амер та Адель Ель-Сіві. Цей музей стане яскравим прикладом глобалізації культури, де східні та західні мистецькі традиції зустрінуться під одним дахом[9].

Ці проєкти не лише підвищують міжнародний імідж ОАЕ, але й забезпечують значні економічні вигоди: вони приваблюють туристів з усього світу, які витрачають гроші на квитки, розваги та проживання. Згідно з оцінками, культурний сектор може стати важливим джерелом доходів для країни, зокрема через розвиток готельної інфраструктури, ресторанного бізнесу та екскурсійних послуг. Водночас інвестиції в культуру дозволяють створювати нові робочі місця та залучати приватний капітал, особливо від міжнародних колекціонерів і бізнесменів, які шукають стабільні й вигідні інвестиційні можливості в податково сприятливому середовищі ОАЕ. Ця стратегія, на думку аналітиків, також має потенціал для залучення інвестицій в інші сектори економіки, створюючи таким чином замкнутий цикл економічного зростання та культурного процвітання.

Протягом останніх кількох років до ОАЕ спостерігається масовий приплив осіб із високим рівнем доходів та мільярдерів із Заходу, які прагнуть захистити свої активи від настирливих податкових органів, оскільки вони бачать в Еміратах безпечний прихисток. За інформацією фінансових аналітиків з Bloomberg, британці та європейці відкладають витрати або стримуються від диверсифікації своїх портфелів. Росіяни не можуть витратити через накладені санкції, а китайці мають труднощі з виведенням коштів. Через це великі бренди змушені йти за грошима на Близький Схід.

Абу-Дабі активно розвиває свій фінансовий сектор, організовуючи міжнародні заходи, що сприяють залученню інвестицій. Наприклад, у місті відбувся 7-й Форум сталого фінансування, організований Міжнародним фінансовим центром Абу-Дабі (ADGM) у співпраці з партнерами. Даний захід об'єднує експертів та інвесторів, сприяючи обговоренню та впровадженню сталих фінансових практик.

Шейха Шамма бінт Султан бін Халіфа Аль Нахян, Президент та CEO Незалежних кліматичних акселераторів ОАЕ, у своїй ключовій промові акцентувала увагу на лідерстві ОАЕ у сфері кліматичних ініціатив. Вона

наголосила на важливості спільних зусиль у подоланні екологічних викликів, зокрема через використання механізмів змішаного фінансування.

Представники HSBC представили підходи до інтеграції фінансових інновацій із науково обґрунтованими кліматичними цілями. Вони підкреслили значення інвестування в новітні екологічні технології та стійкі бізнес-моделі як ключового елемента у боротьбі зі зміною клімату[6].

На ключових панельних дискусіях обговорювали роль приватного капіталу у фінансуванні проєктів сталого розвитку, а також значення вуглецевих кредитів для підтримки кліматичних ініціатив.

Експерти з Climate Finance Partners та Offset8 Capital проаналізували можливості розвитку ринку вуглецевих кредитів і їхню роль у досягненні національних кліматичних цілей[31].

ADSFF оголосив про приєднання 44 нових учасників до Декларації про стале фінансування Абу-Дабі, довівши загальну кількість підписантів до 160. Вони взяли на себе зобов'язання сприяти сталому розвитку в таких сферах, як відновлювана енергетика, агротехнології та управління відходами.

Крім того, в Абу-Дабі створюються спеціальні економічні зони (рис. 2.1), що пропонують інвесторам вигідні умови для ведення бізнесу. Вони сприяють розвитку підприємництва, залученню іноземних інвестицій і загальному економічному зростанню емірату.

Призначені фрізони в Абу-Дабі	
НАЗВА FREE ZONE І КОРОТКИЙ ОПИС	
Free Trade Zone of Khalifa Port	Ця зона, розташована в порту, є чудовою платформою для логістики, торгівлі та промисловості. Найпопулярніші галузі для інвестицій тут – фармацевтика, автомобільна, металургійна, пакувальна та харчова промисловість.
Abu Dhabi Airport Free Zone	Зона аеропортів Абу-Дабі була заснована 2012 року з метою диверсифікації економіки емірату. Тут були побудовані сучасні обладнані офіси, бізнес-центри та склади. Це чудове місце для розвитку бізнесу в різних секторах (авіація, логістика, електронна комерція, консалтингові та інші послуги).
Khalifa Industrial Zone	Це промислова зона відкрита 2022 року, розташована між Абу-Дабі та Дубаєм. Вона є відмінним логістичним парком з висококласними готовими складськими приміщеннями. Завдяки наявності водного, повітряного та залізничного транспорту зона надає доступ до величезної кількості гуртових покупок.
Al Ain International Airport Free Zone	Два міжнародні аеропорти в Абу-Дабі та Аль-Айн були оголошені призначеною зоною з 2011 року. Вона включає чудові складські приміщення, комерційні офіси та землю під забудову. Це чудове місце для розвитку легкої промисловості.
Al Bateen Executive Airport	Ексклюзивний цілодобовий аеропорт з 2008 року є представницьким об'єктом світового класу. Тут високо розвинена сфера обслуговування VIP-клієнтів.

Рис. 2.1 – Призначені фрізони в Абу-Дабі [31]

Переваги реєстрації бізнесу на території Designated Free Zone в Абу-Дабі:
Спеціальні економічні зони в Абу-Дабі пропонують інвесторам низку вигідних умов, серед яких:

Повне володіння бізнесом без потреби залучати місцевих партнерів.

Податкові пільги, зокрема звільнення від корпоративного податку на термін від 15 до 50 років, залежно від сфери діяльності та розташування.

Відсутність ПДВ на внутрішні операції в межах зони (з певними винятками, наприклад, для деяких послуг).

Скасування митних зборів, що знижує витрати на імпорт та експорт.

Можливість залучати іноземних спеціалістів, що дозволяє наймати кваліфікованих працівників з інших країн.

Вільне розпорядження фінансами та відсутність валютного контролю.

Доступні офісні та складські приміщення, які не оподатковуються.

100% репатріація капіталу, що дає змогу повністю виводити прибутки за кордон.

Спрощена реєстрація бізнесу, яка дозволяє швидше відкривати компанії порівняно з іншими вільними зонами ОАЕ[31].

За законодавством ОАЕ, компанія з річним оборотом понад 375 000 дирхамів зобов'язана сплачувати 5% ПДВ. Однак є способи отримати податкові пільги:

Продаж товарів у межах спеціальних економічних зон або за межами ОАЕ не обкладається ПДВ.

Якщо товар доставляється з економічної зони на материкову частину країни чи навпаки, ПДВ потрібно сплачувати.

Абу-Дабі активно залучає прямі іноземні інвестиції для розвитку ключових галузей економіки. Наприклад, державні підприємства ADWEA у співпраці з міжнародними інвесторами займаються будівництвом і управлінням електростанцій та заводів з опріснення води. Подібний підхід також застосовується для збору та транспортування побутових відходів. Такі програми

приватизації спрямовані на підвищення ефективності управління та залучення міжнародного капіталу для економічного зростання[8].

Абу-Дабі активно розвиває інфраструктуру, інвестуючи в аеропорти, морські порти, дорожні мережі та технологічні хаби. Це створює сприятливі умови для бізнесу, стимулює залучення інвестицій та сприяє розвитку інноваційних і високотехнологічних галузей, що відіграють ключову роль у майбутньому економічному зростанні емірату[35].

Таким чином, специфіка залучення фінансових ресурсів в Абу-Дабі характеризується комплексним підходом, що включає розвиток культурної інфраструктури, організацію міжнародних фінансових форумів, створення спеціальних економічних зон, програми приватизації та інвестиції в інфраструктуру. Такі стратегії сприяють диверсифікації економіки, залученню іноземних інвестицій та підвищенню міжнародного статусу емірату як провідного фінансового та культурного центру.

Сінгапур, невелика країна в Південно-Східній Азії, відома своєю потужною економікою та розвиненим фінансовим сектором. З моменту здобуття незалежності в 1965 році, Сінгапур перетворився з невеликого порту на один із головних фінансових центрів світу. Цей успіх зумовлений кількома стратегіями, зокрема активним залученням фінансових ресурсів.

Країна має змішану економіку, де держава володіє часткою в компаніях, що генерують близько 60% ВВП через такі структури, як суверенний інвестиційний фонд Temasek. Сінгапур створює сприятливе середовище для бізнесу завдяки низькому рівню корупції, прозорості, стабільним цінам та низьким податкам (14,2% від ВВП), що робить його одним з найрозвиненіших економічно в світі[12].

Ця країна сьогодні №1 в світі за силою паспорту – громадянам острівної держави відкритий безвізовий в'їзд до 162 країн. За Індексом глобальної конкурентоспроможності крихітний Сінгапур №2 – одразу за Сполученими Штатами.

Сінгапур входить до п'ятірки країн з найконкурентнішими фінансовими системами у світі. Він має низький рівень проблемних кредитів, що становить лише 1,2%, і значну частину внутрішнього кредиту, яка дорівнює 130% ВВП. У рейтингах Всесвітнього економічного форуму, Сінгапур займає високі позиції за стійкість банків (3-є місце), фінансування малого та середнього бізнесу (4-те місце) і наявність венчурного капіталу (6-те місце).

Така фінансова стабільність у країні досягається завдяки тріаді: наявності значних інвестицій, сприятливих умов для вкладень і суворому контролю за фінансовими потоками. За дотриманням правил пильно стежить мегарегулятор – Грошово-кредитне управління Сінгапуру (Monetary Authority of Singapore, MAS), яке виконує функції центрального банку та регулятора фінансової сфери.

У 2022 році MAS презентувало п'ятирічний план FinTech 2.0 (Digital Finance and Financial Technology), що охоплює:

- розвиток цифрових фінансів та інфраструктури;
- стимулювання інновацій у платіжних системах;
- підтримку сталого фінансування (green finance);
- кіберстійкість;
- розвиток людського капіталу у фінансовій сфері.

Крім того, MAS має п'ятирічну стратегію щодо сталого фінансування (Green Finance Action Plan), що передбачає інтеграцію кліматичних ризиків у наглядову політику, розвиток екологічно стійких інвестицій, створення ESG-даних тощо[21].

На початку 1960-х років уявити, що Сінгапур стане важливим фінансовим центром, здавалось би, було б безглуздо. Проте його економічне зростання стало вражаючим. Один з експертів звернув увагу на нерівномірне розташування світових фінансових центрів, таких як Цюрих, Франкфурт, Лондон, Нью-Йорк і Сан-Франциско. Після того, як банки в Сан-Франциско закрилися, а в Цюриху ще не відкрилися нові, виникла пауза у фінансовому русі. І саме тоді була висунута ідея, яка здавалася логічною: Сінгапур, розташований між Америкою і Європою,

міг стати ідеальним місцем для продовження міжнародних фінансових потоків, забезпечивши безперервне їх переміщення по всьому світу[14].

Спочатку Сінгапур привернув міжнародні фінансові інститути скасуванням податку на прибуток, отриманий іноземними вкладниками. Уряд ретельно контролював дотримання законів і правил, що створювало стабільність для бізнесу. Також було вжито заходів, щоб підтримати укрупнення чотирьох основних банків, заохочуючи їх до поглинання дрібніших фінансових установ. Це сприяло формуванню так званої «великої банківської четвірки», банки якої досягли найвищих світових рейтингів надійності. Завдяки таким крокам, до 1990 року Сінгапур став одним із найбільших фінансових центрів світу[14].

Сінгапур розвиває своє фінансове середовище, створюючи сприятливі умови для бізнесу, активно залучаючи іноземні інвестиції та підтримуючи інновації у фінансових технологіях. Завдяки стабільній економічній політиці ці фактори зробили Сінгапур одним з провідних фінансових центрів, що сприяло стабільному економічному зростанню та високому рівню життя.

Шанхай, розташований на сході Китаю, також став важливим фінансовим центром завдяки стратегічному плануванню та економічним реформам. Спочатку, після відкриття порту в 1840-х роках, Шанхай швидко перетворився на центр промисловості та комерції, приваблюючи іноземні інвестиції. Однак після 1949 року, з утворенням КНР, фінансова діяльність у місті була обмежена. Лише з початком реформ у 1978 році Шанхай відновив свій статус фінансового хабу, а в 1990 році запуск розвитку району Пудун став важливим етапом у становленні сучасного фінансового центру[50].

Шанхайська фондова біржа (SSE), заснована в 1990 році, є найбільшою фондовою біржею на материковому Китаї. Тут торгуються акції, фонди та облігації. Акції на біржі поділяються на два основних типи: А-акції, які номіновані в юанях і доступні для внутрішніх інвесторів, а також для іноземних через спеціальні програми, і В-акції, номіновані в іноземній валюті, що доступні тільки для іноземних інвесторів[54].

Шанхай активно використовує модель фінансування через chengtou для великих інфраструктурних проєктів ще з 1980-х років. Початкове залучення іноземних інвестицій та державне підприємство Shanghai Jiushi стало пілотним проєктом. Це дало можливість мобілізувати значні кошти для реалізації важливих інфраструктурних об'єктів, таких як метро та аеропорт. З 1992 року Шанхай створив Shanghai Municipal Investment (SMI) для впровадження великих інфраструктурних проєктів. Чентоу став основним фінансовим інструментом для уряду Шанхаю, зокрема через облігації та банківські позики. Система залучення коштів через chengtou стала більш розвиненою з посткризового періоду, зокрема через заохочення центрального уряду до використання місцевих позик і облігацій[41].

Державна рада Китаю контролює місцеві позики та заборонила нові запозичення через LGFV (містечкові фінансові інструменти), що відобразилося на ситуації в Шанхаї в 2014 році. Це змусило місцеві органи влади оптимізувати свою політику щодо залучення коштів, одночасно переходячи на облігації місцевих органів влади.

Корпоратизація SMI була важливим кроком у розвитку інструменту chengtou, оскільки перетворила його на більш ринково орієнтовану структуру, що дозволяє краще інтегрувати фінансові ресурси в інфраструктурний розвиток. Випуск облігацій через SMI став важливим аспектом трансформації цієї моделі.

З 2005 по 2020 роки у Шанхаї спостерігався бум випуску облігацій чентоу, що підтверджують статистичні дані, які можна отримати з офіційних джерел, таких як вебсайт ChinaBond[41].

Для збільшення капіталу та модернізації, SMI запросила приватних інвесторів, як, наприклад, Hony Capital, яка придбала 10% акцій SMI.

Незважаючи на ринкову трансформацію, більшість проєктів SMI залишаються некомерційними, і компанія фактично покладається на фінансування урядом через систему кредиторської заборгованості та інвестиційні кошти. Частина проєктів, таких як інфраструктура, будуються за кошти уряду, що робить SMI посередником у реалізації соціальних ініціатив.

Шанхай є домом для однієї з найбільш розвинутих фінансових систем у світі. Місто володіє повним спектром фінансових ринків і інтегрованою інфраструктурою, включаючи реєстрацію, зберігання та кліринг фінансових продуктів. Ця база забезпечує надійність для випуску, ціноутворення, торгівлі, оплати і розрахунків, а також управління ризиками фінансових активів у юанях. Шанхай також займає одне з провідних місць серед світових фінансових ринків за обсягами. У 2023 році загальний оборот фінансових ринків Шанхая досяг 3373,63 трильйона юанів, що на 15% більше порівняно з попереднім роком. Обсяг прямого фінансування становив 17,82 трильйона юанів, що складає близько 90% від загального обсягу фінансування країни[46].

Шанхай забезпечує стабільний розвиток фінансового сектора завдяки різноманітності китайських і іноземних фінансових установ. Окрім банків, компаній з цінних паперів, страхових компаній та компаній з управління фондами, місто стало важливим осередком для міжнародних і новітніх функціональних фінансових установ. Наприкінці 2023 року в Шанхаї діяло 1771 ліцензована фінансова установа, з яких 548 були установами з іноземними інвестиціями. Додана вартість фінансового сектору Шанхая в 2023 році склала 864,69 млрд юанів, що становить 18,3% від ВВП міста та 8,6% від загальної доданої вартості фінансового сектору Китаю[46].

Завдяки високим стандартам фінансової відкритості Шанхай активно інтегрується у міжнародну фінансову спільноту, приймаючи іноземні інвестиції. Місто стало головним центром для фінансових установ з іноземними інвестиціями в Китаї, при цьому на іноземні банки в Шанхаї припадає половина від їх загальної кількості в материковому Китаї. Кількість компаній з управління спільними венчурними фондами та іноземних страхових компаній у Шанхаї становить близько половини відповідних загальних компаній країни. Сфера фінансової відкритості продовжує розширюватися через прискорене відкриття ринків міжбанківських облігацій, іноземної валюти та грошей. Важливі інституційні механізми та фінансові продукти, такі як Shanghai-Hong Kong Stock

Connect і Shanghai-London Stock Connect, були створені і відкриті для міжнародних інвесторів[43].

Попри досягнення, Шанхай стикається з викликами. Згідно з повідомленням Financial Times, амбіції міста стати міжнародним фінансовим центром до 2020 року не повністю реалізувалися через зростаючий протекціонізм та політичну напруженість між Пекіном та Вашингтоном. Політика "нульового COVID", суворі регуляторні заходи та внутрішні політичні зміни також вплинули на фінансовий ландшафт міста.

Крім того, китайські фінансові професіонали все частіше змінюють кар'єру через суворі урядові регуляції та економічний спад, що впливають на фінансовий сектор. Основними факторами цього явища є посилений регуляторний нагляд, зниження показників фондового ринку, обмеження заробітних плат та скорочення робочих місць.

Незважаючи на ці виклики, Шанхай продовжує адаптуватися до змін у глобальній економіці, впроваджуючи реформи та інновації для зміцнення своїх позицій як провідного фінансового центру.

2.2. Кейси Лондону та Нью-Йорку щодо аналізу механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів

Лондон є головним фінансовим центром Європи і найбільшим національним фінансовим центром у світі. Тут добре розвинені ринки короткострокових кредитів, довготермінових позик, біржова діяльність, страхування і фрахт. Особливістю Лондона є домінування міжнародних складових над національними. Основою його фінансової потужності є міжнародний валютний ринок і ринок позичкових капіталів. Важливою характеристикою є здатність банків, бірж і маклерів швидко реагувати на нові фінансові ситуації та інновації. Лондон вважається світовим фінансовим центром завдяки чотирьом основним ринкам: золота, валют, короткострокового і середньострокового кредитування, а також страхування. Валютний ринок

Лондона є найбільшим у світі, з 30% усіх валютних контрактів, а обсяг угод складає близько 1 000 млрд доларів на день.

Лондон утримує лідерство серед європейських міст за привабливістю для інвестицій у сферу фінансових послуг. У 2023 році місто залучило 108 інвестиційних проєктів, що на 76% більше порівняно з попереднім роком.

Париж посів друге місце з 39 проєктами, що на 11% менше, ніж у 2022 році (тоді було 44 проєкти).

На рівні країн Франція загалом також досягла значного результату – 108 проєктів, що становить зростання на 42%.

Німеччина залучила 38 інвестиційних проєктів, зберігаючи позиції порівняно з 2022 роком (таблиця 2.1).

Таблиця 2.1

Кількість проєктів, залучених у фінансові послуги (2023 рік)

Місто	Кількість проєктів	Зміна порівняно з 2022 роком
Лондон	108	+76%
Париж	39	-11%
Франція (загалом)	108	+42%
Німеччина	38	-

Джерело: [59]

Згідно з дослідженням настроїв інвесторів, Париж є другим найбільшим суперником Лондона після Нью-Йорка, і інвестори оцінили його як найбільш привабливе європейське місто для майбутніх фінансових інвестицій на трирічну перспективу.

Лондон залишається головним центром для інвестицій у фінансові послуги, незважаючи на конкуренцію з іншими європейськими містами. Він продовжує привертати значну кількість інвестицій у фінансовий сектор і залишається важливою локацією для розвитку фінансових проєктів на європейському рівні[59].

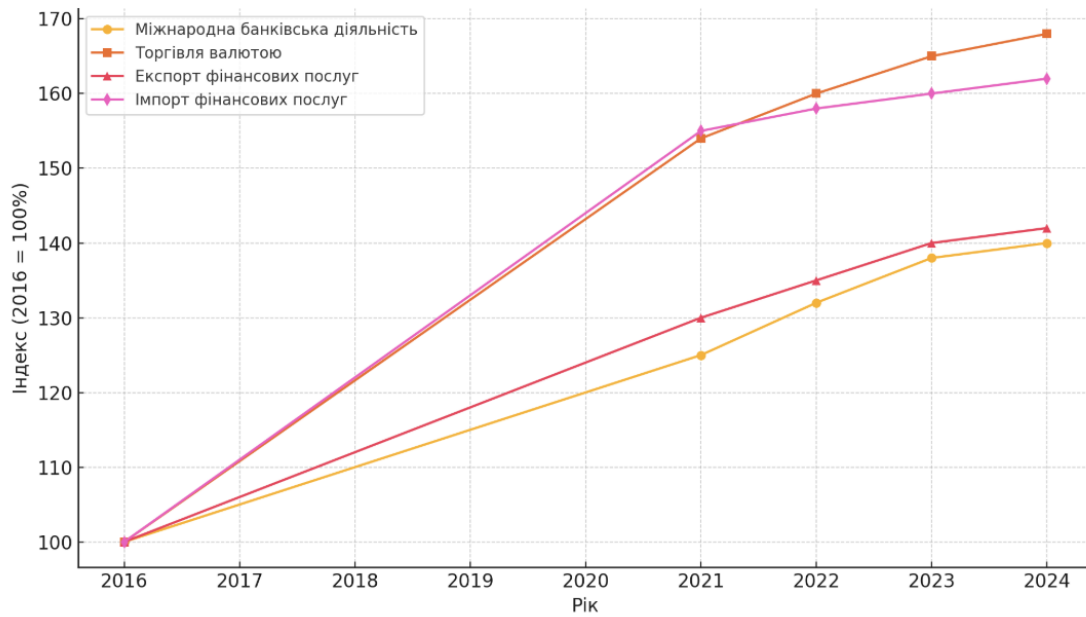

Рис. 2.2 – Динаміка міжнародної фінансової діяльності Великої Британії (2016 – 2024 рр.) [58]

Діаграма ілюструє динаміку міжнародної фінансової діяльності Великої Британії у період з 2016 по 2024 рік (рис. 2.2) за чотирма ключовими показниками: міжнародна банківська діяльність, торгівля валютою, експорт та імпорт фінансових послуг. За цей період спостерігається стабільне зростання обсягів діяльності у всіх напрямках, попри складні глобальні економічні умови, включаючи наслідки пандемії COVID-19, геополітичну напруженість і зростання інфляції.

Найбільш динамічне зростання продемонструвала торгівля валютою, яка зросла орієнтовно на 68% порівняно з рівнем 2016 року. Це свідчить про підвищення ролі Великої Британії як глобального валютного центру та зростання обсягів операцій, пов'язаних із хеджуванням ризиків, міжнародною торгівлею та інвестиційною активністю.

Імпорт фінансових послуг збільшився приблизно на 62%, що відображає інтенсивні міжнародні зв'язки британського фінансового сектору із зовнішніми ринками, а також потребу у високоспеціалізованих послугах, які постачаються із-за кордону.

Експорт фінансових послуг, що традиційно є важливим джерелом доходів для Великої Британії, зріс на 42%. Це демонструє стійке збереження

привабливості британських фінансових продуктів та експертизи для іноземних клієнтів, зокрема в сферах банкінгу, страхування та управління активами.

Міжнародна банківська діяльність, попри глобальний тренд автоматизації та зменшення залежності від банківських посередників, також зросла – на близько 40%. Такий приріст засвідчує, що Лондон зберігає позиції одного з провідних центрів для надання банківських послуг корпоративним клієнтам та великим інвесторам.

Загалом, діаграма підтверджує високий рівень адаптивності фінансової системи Великої Британії до зовнішніх викликів і її здатність забезпечувати зростання на міжнародному ринку фінансових послуг. Це також вказує на поступове відновлення та посилення позицій Лондона як провідного фінансового хабу світу, незважаючи на вплив Brexit та глобальні трансформації ринку.

Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) Великобританії у фінансові та професійні послуги (FPS) у 2023 році залишаються високими.

Протягом останніх п'яти років Лондон продовжував залишатися світовим фінансовим центром номер один для проектів FPS. Із загалом 697 проектів з 2019 по 2023 рік Лондон значно випереджає таких конкурентів, як Сінгапур, Париж, Нью-Йорк і Гонконг[58].

Незважаючи на складне глобальне макроекономічне середовище, фінансові та професійні послуги у Великобританії продовжують приваблювати міжнародних інвесторів. Найбільшими джерелами є США та Західна Європа.

Велика Британія є гарячою точкою для глобального управління інвестиціями: управління активами було сектором, що забезпечує найбільше джерело інвестицій у фінансові послуги, 38% усіх проектів ПІІ у сфері фінансових послуг. Вартість зросла до 277 мільйонів фунтів стерлінгів у 2023 році, що на 4% більше, ніж у 2022 році.

Збільшення прямих іноземних інвестицій і надалі залишатиметься ключовим рушієм економіки Великобританії.

Велика Британія залучила третину всіх європейських проєктів у секторі фінансових послуг, значно розширивши своє лідерство над найближчим конкурентом Францією.

У 2023 році Лондон став лідером серед європейських міст, залучивши 108 проєктів, що на 76% більше, ніж у 2022 році. Франція загалом також продемонструвала зростання, залучивши 108 проєктів (що на 42% більше, ніж торік), однак Париж, її столиця, зафіксував спад на 11%, із 39 проєктами у 2023 році. Німеччина залучила 38 проєктів, зберігаючи стабільну позицію порівняно з попереднім роком. [48].

Велика Британія зміцнює своє лідерство як провідний напрямок для іноземних інвестицій у фінансовий сектор.

У 2023 році Лондон залучив 108 проєктів, підтриманих іноземними інвестиціями, що на 76% більше, ніж у 2022 році. Даний результат дозволив Великій Британії зберегти провідні позиції в Європі, суттєво випередивши Францію, яка загалом залучила також 108 проєктів, але зі зростанням лише на 42%.

У Великій Британії було створено 5,019 робочих місць, пов'язаних з іноземними інвестиціями в фінансові послуги, що на 93% більше порівняно з 2022 роком, що означає, що Великобританія створила 40% усіх робочих місць, створених в Європі минулого року.

Частка Великої Британії на ринку нових проєктів у фінансових послугах зросла до 36% у 2023 році з 32% у 2022 році – це найвищий рівень за десятиліття. Приблизно 57% інвесторів заявили, що планують відкрити або розширити фінансові послуги у Великій Британії у 2024 році – це зменшення порівняно з 67% у 2022 році.

Іноземні інвестиції у фінансові послуги продовжують перевищувати загальний ріст іноземних інвестицій на континенті, при цьому значно знизилась кількість проєктів у технологічному та бізнес-сервісному секторах, де спостерігалось зниження числа проєктів на 19% і 27% відповідно.

Також наведемо SWOT-аналіз механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів для Лондона у вигляді таблиці:

Таблиця 2.2

SWOT-аналіз механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів для Лондона

SWOT-аналіз	Сильні сторони (Strengths)	Слабкі сторони (Weaknesses)	Можливості (Opportunities)	Загрози (Threats)
1. Диверсифікація джерел фінансування	Використання різноманітних джерел фінансування: облігації, позики, приватні інвестиції.	Залежність від зовнішніх фінансових джерел, що може бути ризиковим у разі змін на фінансових ринках.	Розширення доступу до міжнародних інвестиційних фондів, що збільшить фінансові можливості.	Фінансова нестабільність через глобальні економічні потрясіння може зменшити інтерес інвесторів.
2. Екологічна відповідальність	Фокус на зелених фінансах приваблює екологічно свідомих інвесторів.	Високі витрати на екологічно чисті проекти, що може призвести до обмеженого фінансування інших ініціатив.	Попит на зелені облігації та екологічно сталий розвиток забезпечує додаткові можливості для залучення капіталу.	Невизначеність у зміні кліматичних і екологічних стандартів може знизити привабливість екологічних інвестицій.
3. Високий інтерес міжнародних інвесторів	Стабільна економічна репутація Лондона та його статус фінансового центру сприяють високому попиту на інвестиції.	Залежність від стабільності міжнародних фінансових ринків, що може обмежити доступність коштів.	Можливість залучити інвестиції в нові інфраструктурні і проекти та сталий розвиток.	Зростаюча конкуренція з іншими фінансовими центрами (Нью-Йорк, Франкфурт, Токіо) за міжнародні інвестиції.
4. Розширення інвестицій у сталу енергетику	Сприяння розвитку відновлювальних джерел енергії, що дозволяє знижувати викиди та забезпечувати сталість міста.	Довгострокові терміни окупності проектів у відновлювальній енергетиці можуть бути непривабливими для деяких інвесторів.	Тенденція до підтримки сталого розвитку з боку міжнародних організацій та інвесторів відкриває нові можливості.	Регуляторні зміни в міжнародній політиці можуть зменшити кількість інвестицій у відновлювальну енергетику.

Джерело: [складено автором]

SWOT-аналіз вказує на важливість диверсифікації джерел фінансування та підтримки екологічних ініціатив, однак є ризики через економічну нестабільність та конкуренцію на міжнародному ринку. Використання сталого розвитку як стратегії може відкрити нові можливості для інвестицій, але необхідно враховувати можливі регуляторні зміни та економічні потрясіння, що можуть вплинути на інтерес інвесторів.

Протягом 2013-2019 років спостерігається зростання кількості інвестиційних проектів (+41,6%). Пандемія коронавірусу негативно позначилася на їх кількості: у 2020 році скорочення склало 71,2% відносно попереднього. У 2022 році в Лондоні було зареєстровано 299 проектів прямих іноземних інвестицій (ПІІ), що на 24% менше порівняно з 394 у 2021 році, яка є найменшою кількістю проектів у столиці за останні десять років, хоча Лондон залишався №1 у Великій Британії за проектами ПІІ. Частка проектів у 2022 році впала до 32% порівняно із 49% у 2019-му. Кількість цифрових проектів скоротилася майже вдвічі з 194 у 2021 році до 107 у 2022 році, при цьому значне падіння також спостерігалось на південному сході та південному заході.

Незважаючи на зниження кількості проектів у Лондоні, столиця все ще забезпечила більше проектів, ніж більшість європейських країн, а також показала хороші результати в щорічному дослідженні настроїв інвесторів. Зростання Лондона як всесвітньо визнаного цифрового хабу здебільшого розглядається через призму приватного сектору: зростаюче бізнес-середовище, яке справедливо привертає увагу та захоплення оглядачів та інвесторів з усього світу. Проте повністю цифровий Лондон буде більше, ніж просто містом, де процвітають технологічні компанії. Це буде столиця, яка сама використовує весь потенціал технологій: не просто місто інноваторів, а інноваційне місто, яке саме по собі є інноваційним. У цьому відношенні Лондон вже зараз входить у вищий клас світових столиць. Лондон є центром торгівлі валютами та процентними деривативами. Його розташування дозволяє трейдерам побачити кінець азійського дня та відкриття Уолл-стріт. Як наслідок, на Лондон припадає 43% обороту валютного ринку в розмірі 6,6 трлн. дол. на день і половина від

щоденних торгів похідними інструментами на відсоткові ставки в розмірі 6,5 трлн. дол. Brexit не послабив домінування британської столиці на цих ринках. За даними Інвестиційної асоціації, портфельні менеджери в Лондоні контролюють близько 8,5 трлн фунтів стерлінгів активів для вкладників у фонди та мандати.

Варто зауважити, що у 2022 році Лондон втратив частку на ринку торгівлі позабіржовими інструментами з процентною ставкою (IRD), зокрема свопами та опціонами. Однією з головних причин цього стало поступове скасування використання доларової ставки Libor у межах реформи базових процентних ставок. Це практично зупинило торгівлю доларовими форвардними контрактами, значну частку якої раніше забезпечував саме Лондон.

Попри це, у сфері міжнародного банківського бізнесу Лондон зберігає статус одного з провідних світових фінансових центрів. Однак його транскордонні зв'язки з континентальною Європою помітно послабилися. До Великої фінансової кризи частка Лондона у глобальних міжнародних банківських позиціях – що включають як транскордонні, так і місцеві позиції в іноземній валюті – наближалася до третини. Втім, така частка була нестійкою, оскільки значною мірою ґрунтувалася на операціях, у рамках яких американські фонди грошового ринку кредитували європейські банки для фінансування великих пакетів забезпечених іпотечних боргових зобов'язань США через Лондон.

Аналіз механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів у Лондоні вказує на ключову роль цього міста як глобального фінансового центру завдяки стабільності його економічної репутації та високим стандартам регулювання. Лондон активно використовує диверсифікацію фінансових інструментів, таких як облігації, інвестиції та позики, що дозволяє залучати ресурси з різних джерел і зменшує залежність від окремих ринків. Крім того, завдяки вигідному податковому режиму та прозорості фінансових операцій Лондон залучає іноземних інвесторів. Важливим фактором є також розвиток сталих фінансів, зокрема зелених облігацій та екологічних проектів, що приваблює інвесторів, орієнтованих на сталий розвиток, і сприяє зростанню фінансових потоків у місто.

Особливістю Нью-Йорка як фінансового центру є те, що він є важливим іноземним ринком капіталу, де основним джерелом євродоларів є міжнародні фінансові потоки. Важливу роль відіграє ринок цінних паперів, який з'єднує американські фінансові ринки з глобальними. На Нью-Йоркській фондовій біржі торгуються акції 2768 компаній, загальна вартість яких складає 19,8 трлн доларів. Ринок цінних паперів Нью-Йорка, як і весь фондовий ринок США, приваблює інвесторів з усього світу через відсутність податків для нерезидентів США[30].

Протягом останніх п'яти років Нью-Йорк активно залучав міжнародні фінансові ресурси через різноманітні механізми. Ось декілька ключових прикладів:

1. Залучення іноземних інвестицій через фондові ринки. Нью-Йоркська фондова біржа (NYSE) є однією з найбільших у світі платформ для залучення капіталу. Компанії з різних країн лістингуються на NYSE, що сприяє припливу іноземного капіталу до міста. Наприклад, у 2022 році Україна презентувала на NYSE платформу "Advantage Ukraine" для залучення іноземних інвестицій, що підкреслює роль біржі у міжнародних фінансових потоках[24].

2. Інвестиції в нерухомість. Нью-Йорк залишається привабливим ринком для іноземних інвесторів у сфері нерухомості. За даними Асоціації іноземних інвесторів у нерухомість (AFIRE), у 2023 році місто посіло перше місце серед глобальних напрямків для інвестицій у комерційну нерухомість, залучивши понад \$15 млрд від іноземних покупців.

3. Випуск муніципальних облігацій. Місто Нью-Йорк регулярно випускає муніципальні облігації, які купуються як внутрішніми, так і міжнародними інвесторами. У 2024 році місто залучило близько \$7 млрд через випуск облігацій, значна частина яких була придбана іноземними інвесторами, що свідчить про довіру до фінансової стабільності міста.

4. Партнерства з міжнародними фінансовими інституціями. Нью-Йорк співпрацює з міжнародними банками та інвестиційними фондами для фінансування інфраструктурних проектів. У 2023 році місто уклало угоду з

Європейським інвестиційним банком на суму €500 млн для розвитку зеленої інфраструктури, що підкреслює глобальний характер фінансових зв'язків міста.

5. Залучення венчурного капіталу. Нью-Йорк є одним із провідних центрів для стартапів та технологічних компаній. У 2024 році місто залучило понад \$20 млрд венчурного капіталу, причому значна частина цих інвестицій надійшла від міжнародних фондів, що сприяє розвитку інноваційної екосистеми міста.

6. Залучення іноземних прямих інвестицій (FDI). За даними на грудень 2023 року, Сполучені Штати, включаючи Нью-Йорк, залучили \$67,824 млрд прямих іноземних інвестицій, що свідчить про привабливість регіону для міжнародних інвесторів[32].

Варто зазначити, що у 2023 році Нью-Йорк зафіксував значне зростання іноземних інвестицій, особливо в сфері нерухомості, де обсяг інвестицій утримався вище показників попереднього року. Це свідчить про відновлення привабливості міста для міжнародних інвесторів.

У 2022 році, згідно з даними Міністерства торгівлі США, Нью-Йорк був одним із провідних штатів за кількістю оголошених проєктів Greenfield, зокрема в таких секторах, як програмне забезпечення, бізнес-послуги та фінансові послуги.

Таким чином, хоча точна частка Нью-Йорка в загальному обсязі FDI США у 2023 році невідома через відсутність детальних даних, наявна інформація свідчить про значну активність іноземних інвесторів у цьому регіоні.

7. Залучення міжнародних туристичних інвестицій. Нью-Йорк інвестує в розвиток туристичної інфраструктури, співпрацюючи з міжнародними готельними мережами та інвесторами, що сприяє збільшенню потоку туристів і відповідно доходів міста.

Дані механізми демонструють, як Нью-Йорк ефективно інтегрує міжнародні фінансові ресурси для підтримки свого економічного зростання та розвитку.

SWOT-аналіз механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів для Нью-Йорка

Сильні сторони (Strengths)	Слабкі сторони (Weaknesses)
1. Глобальна фінансова інфраструктура, включаючи Нью-Йоркську фондову біржу (NYSE).	1. Висока вартість інфраструктури та нерухомості, що обмежує доступ для інвесторів.
2. Привабливість ринку нерухомості для міжнародних інвесторів (комерційна та житлова).	2. Високий рівень конкуренції з іншими глобальними фінансовими центрами.
3. Диверсифікація механізмів залучення капіталу (облігації, венчурний капітал, гранти тощо).	3. Регуляторні виклики, які можуть ускладнити доступ іноземного капіталу.
4. Розвинена стартап-екосистема, підтримувана міжнародними фондами.	4. Залежність від міжнародної економічної стабільності та змін валютного курсу.
5. Співпраця з міжнародними фінансовими інституціями, такими як ЄІБ.	5. Можливі ризики перевантаження інфраструктури міста через великий потік капіталу.
Можливості (Opportunities)	Загрози (Threats)
1. Розширення співпраці з міжнародними фінансовими організаціями для фінансування зеленої інфраструктури.	1. Геополітична нестабільність, яка може обмежити потік іноземного капіталу.
2. Подальший розвиток інноваційних секторів, таких як фінтех і технології.	2. Зростання процентних ставок, що може знизити інтерес до інвестицій у Нью-Йорку.
3. Використання міжнародних грантів для підтримки соціальних ініціатив.	3. Економічні рецесії, які можуть зменшити інвестиційну активність.
4. Залучення більшої кількості міжнародних туристів і відповідно інвестицій у туристичну інфраструктуру.	4. Потенційні ризики регуляторних змін на міжнародному рівні.
5. Зміцнення позицій Нью-Йорка як головного центру сталого інвестування.	5. Зростання конкуренції з іншими світовими фінансовими центрами, такими як Лондон та Сінгапур.

Джерело: [складено автором]

SWOT-аналіз механізмів залучення міжнародних фінансових ресурсів у Нью-Йорку (таблиця 2.3) демонструє сильні сторони, такі як глобальна фінансова інфраструктура (NYSE), привабливість нерухомості, диверсифікація фінансування (облігації, венчурний капітал), розвинена стартап-екосистема та співпраця з міжнародними фінансовими організаціями.

Однак слабкими сторонами є висока вартість інфраструктури, конкуренція з іншими фінансовими центрами, регуляторні виклики та залежність від глобальної економічної стабільності.

Можливості включають розвиток інноваційних секторів, залучення міжнародних грантів, розширення співпраці з фінансовими організаціями та сталий розвиток. Основними загрозами є геополітична нестабільність, економічні рецесії, зростання ставок і конкуренція з іншими світовими фінансовими центрами.

Висновки до розділу 2

Залучення фінансових ресурсів у Азійському регіоні має свої особливості, пов'язані з економічними, політичними та культурними умовами кожної країни. Абу-Дабі, Сінгапур та Шанхай є важливими фінансовими центрами, де використовується різноманіття фінансових інструментів та механізмів для залучення міжнародних капіталів. Окрім традиційних фінансових каналів, такі мегаполіси активно використовують новітні технології та стратегії для залучення інвестицій, що дозволяє їм досягати економічного зростання та інтегруватися в глобальну фінансову систему.

Лондон і Нью-Йорк є одними з найбільших фінансових центрів світу, і їх досвід у залученні міжнародних фінансових ресурсів має стратегічне значення для розвитку мегаполісів. Обидва міста застосовують інноваційні механізми, включаючи фінансові інструменти, інвестиційні фонди, ринки цінних паперів і фінансові послуги, що дозволяє їм залучати значні обсяги капіталу. Крім того, їхні стратегії активно сприяють економічному зростанню та глобалізації фінансових процесів.

РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ В XXI СТ

3.1. Вплив технологічних інновацій на залучення міжнародного капіталу

У сучасному світі інновації є основним чинником, який визначає конкурентоспроможність країн і компаній, адже вони сприяють розвитку нових технологій, підвищенню ефективності та адаптації до змінюваного ринкового середовища[34; 47].

З початком цифрової ери змінилося уявлення про залучення капіталу, що відзначається переходом від традиційних фінансових механізмів до більш інноваційних і технологічних підходів. Ці зміни не лише модифікують способи мобілізації капіталу, але й трансформують основні принципи, учасників та саму динаміку цього процесу. Завдяки розвитку інформаційних і комунікаційних технологій, а також Інтернету, з'явилися нові цифрові платформи, які докорінно змінили процес залучення капіталу. Наприклад, платформи краудфандингу, мережі кредитування між рівними та криптовалютні механізми відкрили нові можливості для інвестування. Однією з ключових особливостей цифрового залучення капіталу є його здатність скоротити відстань між тими, хто потребує фінансування, і тими, хто готовий інвестувати. Це не тільки розширює коло інвесторів, але й дає шанс малим підприємствам та індивідуальним підприємцям отримати фінансування, яке раніше було важкодоступне. Крім того, такі платформи забезпечують високу прозорість, ефективність і швидкість, що робить їх привабливими порівняно з традиційними методами. Традиційні способи залучення капіталу, як боргове та акціонерне фінансування, здавна базувалися на використанні фінансових посередників, таких як банки та інвестиційні компанії, і мали складнішу структуру взаємодії з ринковою і правовою системою[40].

Ці організації не лише допомагали залучати капітал, але й виконували важливу роль в оцінці ризиків, перевірці фінансових даних та наданні

експертизи. Однак їхня участь часто пов'язана з високими операційними витратами та створенням бар'єрів для менших організацій, які прагнули вийти на ринок[42].

Традиційне залучення капіталу також було значною мірою визначене нормативними актами, які забезпечували захист інвесторів і цілісність ринку. Наприклад, у США закони, такі як Закон про цінні папери 1933 року і Закон про біржі цінних паперів 1934 року, встановлюють чіткі вимоги для публічних пропозицій, розкриття інформації та захисту прав інвесторів[49].

Хоча ці регуляції є важливими для забезпечення стабільності ринку, вони створюють складні вимоги, які можуть ускладнити доступ до публічних ринків для малих компаній. Крім того, традиційні способи залучення капіталу обмежувалися географічно. Історично доступ до ринків капіталу був зосереджений у розвинутих країнах, тоді як країни з ринками, що розвиваються, мали труднощі в отриманні доступу до глобального капіталу[57].

Географічні обмеження та нерівномірний доступ до інвестиційних можливостей сприяли глобальній економічній нерівності. Традиційні механізми залучення капіталу, незважаючи на свій вклад у економічний розвиток, мали ряд недоліків, таких як високі бар'єри для входу, залежність від посередників, складні регуляції та обмежений доступ до ринків для деяких регіонів. Це сприяло появі цифрових платформ для залучення капіталу на початку XXI століття, що означало відмову від традиційного посередництва та створення нових можливостей для інвесторів і підприємців[20].

Перехід до цифрового залучення капіталу став можливим завдяки технологічним досягненням, зокрема широкому поширенню Інтернету та цифрових технологій, що дозволили створити нову екосистему для мобілізації капіталу. Цифрові платформи дозволяють безпосередньо взаємодіяти шукачам капіталу з інвесторами, обминаючи традиційних фінансових посередників. Прикладом таких змін є краудфандингові платформи, системи однорангового кредитування (P2P) і використання блокчейн-технологій для фінансових транзакцій. Цей новий сегмент фінансового ринку охоплює різноманітні моделі,

такі як краудінвестування для стартапів, краудфандинг для творчих проєктів, а також краудлендінг та ринкове кредитування для малого бізнесу та приватних осіб. Ринок цифрового залучення капіталу став орієнтованим на малий та середній бізнес, фрілансерів і індивідуальних позичальників, пропонуючи нові можливості для фінансування[55].

За останні роки ринок цифрового залучення капіталу зазнав значного зростання. У 2022 році загальна сума транзакцій на цьому ринку склала майже 64 мільярди доларів США(табл. 3.1).

Таблиця 3.1

**Обсяги транзакцій на ринку цифрового залучення капіталу, млрд
дол. США**

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Африка	0,77	0,78	0,80	0,72	0,77	0,76	0,79
Азія	16,19	17,14	18,09	18,55	19,61	19,62	20,21
Європа	8,03	8,51	8,99	8,28	9,16	8,89	9,81
Америка	37,02	37,18	37,34	33,58	35,18	34,27	35,01
Світ	62,27	63,87	65,48	61,37	64,97	63,80	66,09

Джерело: [55]

Як показує глобальне порівняння, лідером на ринку цифрового залучення капіталу є Американський континент, зокрема США. У 2022 році США очолили цей список з обсягом транзакцій 34,2 млрд доларів США. Китай посів друге місце з сумою транзакцій 16,8 млрд доларів США, а Європа мала найменший обсяг – 8,7 млрд доларів. В Європі найбільші суми транзакцій зафіксовані у Великій Британії та Німеччині, де вони становили 4,2 млрд доларів США і 0,9 млрд доларів США відповідно. Прогнозується, що Європа демонструватиме найвищі темпи зростання ринку до 2027 року, досягнувши обсягу в 3,12 трлн доларів США. Водночас у США середній річний темп зростання складе 14,9%, і обсяг ринку досягне 3,52 трлн доларів США до 2027 року[55].

Суттєво різняться також середні суми на фінансування однієї кампанії із цифрового залучення капіталу (рис. 3.1).

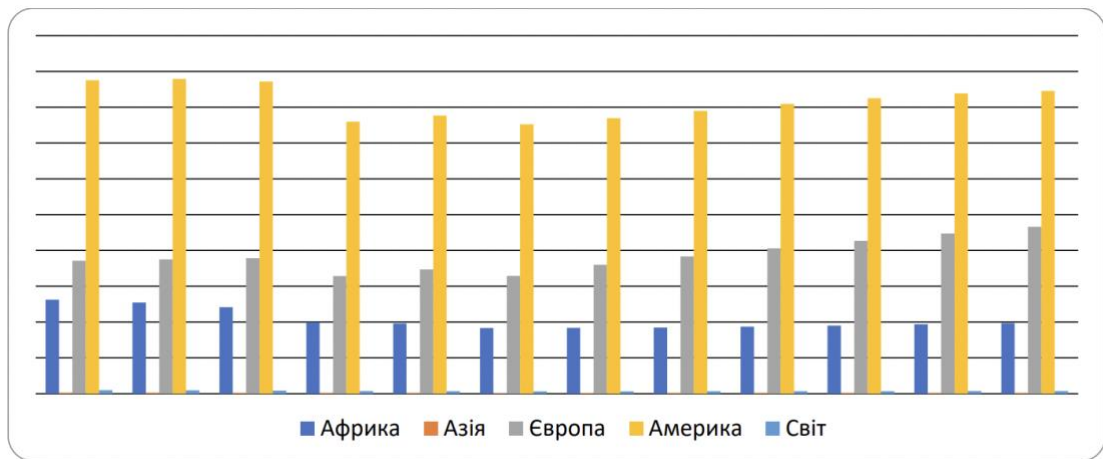

Рис.3.1. – Обсяг середнього фінансування на кампанію, тис. дол. США [38].

Як видно, обсяги залучення коштів на одну кампанію значно вищі в Америці, де вони перевищують 150 тис. доларів США. У Європі ця сума набагато менша – близько 70 тис. доларів США, а в Африці – лише 36 тис. доларів США. Найменше фінансування на одну кампанію спостерігається в Азії, де ця сума складає всього 400 доларів США. Таким чином, чітко видно географічні відмінності у сфері цифрового залучення капіталу. Північна Америка, зокрема США, є лідером у технологічних інноваціях в цій сфері. Сильна екосистема венчурного капіталу в регіоні, разом із великим числом технологічних компаній, створює сприятливі умови для розвитку фінансових технологій[38].

Однак нормативно-правова система США, що контролюється Комісією з цінних паперів і бірж (SEC), встановлює жорсткі вимоги для цифрових транзакцій, зокрема для операцій, що включають криптовалюти та первинні пропозиції монет (ICO)[44].

Жорстке регулювання в США, яке забезпечує захист інвесторів, іноді стає перешкодою для швидкого впровадження нових цифрових механізмів залучення капіталу. Європа, в свою чергу, має різноманітні підходи до регулювання цифрових фінансів, зокрема завдяки ініціативам Європейського Союзу щодо гармонізації фінансових стандартів серед країн-членів. Однією з таких ініціатив є регулювання ринку криптоактивів (MiCA), яке має на меті створити єдину нормативно-правову базу для цифрових активів по всьому ЄС[39].

Швейцарія та Естонія вирізняються серед інших країн завдяки своїм прогресивним підходам до регулювання цифрових фінансів, що дозволяє їм бути лідерами в цій сфері інновацій[60].

Азіатсько-Тихоокеанський регіон швидко освоює цифрові технології залучення капіталу завдяки високому рівню мобільного зв'язку та готовності до технологічних інновацій. Зокрема, Сінгапур та Гонконг стали важливими фінтех-центрами, розробивши прогресивні регуляторні механізми, які стимулюють розвиток цифрових фінансів, водночас забезпечуючи стабільність ринку[37].

Китай, попри строгий контроль над криптовалютами, зробив технологію блокчейн національним пріоритетом, що вказує на більш збалансований підхід до регулювання цифрових фінансів[45].

Для ефективної навігації в майбутньому світі залучення цифрового капіталу необхідний комплексний політичний підхід. По-перше, нормативно-правова база повинна адаптуватися до особливостей цифрових активів і платформ, гарантуючи при цьому прозорість, підзвітність та захист інвесторів. Важливо також створювати глобальні стандарти, які сприятимуть міжнародному співробітництву та знижуватимуть можливості для регуляторного арбітражу. По-друге, політика повинна стимулювати інновації у фінансових технологіях через підтримку досліджень, інкубаційних програм для стартапів та заохочення впровадження новітніх технологій. Також важливим є розвиток програм фінансової грамотності та навчання інвесторів, щоб поліпшити розуміння цифрових активів і їхніх ризиків. Майбутнє залучення цифрового капіталу має як великі можливості, так і виклики. Подальший розвиток цього сектору залежатиме від того, як технологічні інновації, регулятивні зміни та ринкові процеси будуть взаємодіяти. Політики, професіонали галузі та науковці повинні активно співпрацювати для максимального використання потенціалу цифрового капіталу при зниженні ризиків та створенні стабільної й інклюзивної фінансової системи.

Один із основних впливів глобалізації полягає в поширенні інформаційних технологій, що значно посилює обмін знаннями між країнами та організаціями. Це дозволяє отримувати доступ до нових ідей, інновацій та наукових досягнень, що сприяє розвитку людського капіталу. Завдяки глобальним комунікаційним мережам і платформам працівники можуть брати участь у міжнародних проєктах, підвищувати свою кваліфікацію та співпрацювати з фахівцями з різних сфер, що позитивно впливає на їхню продуктивність та творчий потенціал.

Глобалізація також впливає на організаційний капітал, змушуючи компанії переглядати свої внутрішні структури та управлінські процеси для більш ефективної інтеграції на міжнародних ринках. Вони запроваджують нові моделі корпоративного управління, орієнтуючись на глобальні стандарти, що підвищує ефективність роботи та стимулює інноваційні процеси.

Ринковий капітал, що включає репутацію і ринкові зв'язки підприємства, також зазнає змін під впливом глобалізації. Компанії, що активно працюють на міжнародних ринках, отримують доступ до нових споживачів та партнерів, що розширює їхні ринкові можливості та зміцнює їх конкурентні позиції. Однак глобальні ринки висувають нові вимоги щодо адаптивності підприємств і їх здатності до швидких інноваційних змін.

Глобалізація також сприяє посиленню міжнародної конкуренції, що збільшує вимоги до підприємств щодо інвестицій в інтелектуальний капітал. Щоб залишатися конкурентоспроможними, компанії повинні постійно вкладати кошти в розвиток людських ресурсів, новітні технології та інноваційні процеси. Це сприяє активнішому розвитку інтелектуального капіталу, що проявляється в зростанні кількості наукових досліджень, нових стартапів та підвищенні рівня знань у суспільстві.

Технологічні інновації та цифрова трансформація стають ключовими факторами розвитку інтелектуального капіталу в сучасній глобальній економіці. Вони створюють нові можливості для генерації, накопичення та використання знань, що значно підвищує ефективність як індивідуальних, так і колективних зусиль у сфері інновацій та підприємництва. Технологічні інновації

забезпечують доступ до нових інструментів для навчання, досліджень та професійного розвитку, що стимулює підвищення кваліфікації і мобільності робочої сили, що є важливим для підвищення продуктивності та інноваційної активності.

Цифрова трансформація також радикально змінює способи накопичення та використання інформації, що є важливою складовою інтелектуального капіталу. З розвитком штучного інтелекту, хмарних технологій і великих даних підприємства можуть ефективніше збирати, аналізувати та використовувати знання для прийняття стратегічних рішень, оптимізувати управлінські процеси, прискорювати інноваційні цикли та знижувати витрати на дослідження та розробки.

Цифрові технології також сприяють розвитку організаційного капіталу, оскільки дозволяють автоматизувати внутрішні процеси та покращувати управлінські рішення. Використання цифрових платформ для управління знаннями та комунікаціями підвищує ефективність роботи компанії, сприяючи кращій координації між відділами та скороченню часу на виконання завдань. Організації, що інтегрують новітні технології, можуть швидше адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, що збільшує їх конкурентоспроможність і здатність до інновацій.

Інтелектуальний капітал є важливим двигуном інновацій, які необхідні для адаптації до швидких змін на світовому ринку. Підприємства, що швидко впроваджують нові технології, генерують інновації та розробляють нові продукти, отримують істотні конкурентні переваги. Ефективне використання інтелектуального капіталу допомагає знижувати витрати, підвищувати якість продукції та швидше виходити на нові ринки, що є важливим аспектом у боротьбі за конкурентні позиції на міжнародному рівні.

Міжнародна співпраця надає підприємствам можливість розвивати свій інтелектуальний капітал, адже участь у міжнародних дослідницьких проєктах, обмін знаннями з іноземними партнерами дозволяє підвищити науково-технічний потенціал та застосовувати передові технології. Вступ до

міжнародних мереж співпраці сприяє накопиченню нових знань, які можуть бути інтегровані в виробничі процеси, що додатково підвищує конкурентоспроможність підприємства.

Інтелектуальний капітал є важливою складовою для залучення іноземних інвестицій. Підприємства, що мають високий рівень інтелектуального капіталу, приваблюють інвесторів завдяки своїй здатності створювати нові знання, впроваджувати інновації та ефективно використовувати капітал для підвищення продуктивності. Іноземні інвестори зацікавлені в таких підприємствах, оскільки вони мають потенціал для швидкого зростання і створення додаткової вартості. В умовах міжнародної економічної інтеграції, інтелектуальний капітал сприяє зміцненню взаємозв'язків між країнами, створюючи основу для глобальних ланцюгів доданої вартості. Активна співпраця та обмін знаннями дозволяють національним економікам ефективніше використовувати свої інтелектуальні ресурси і отримувати вигоди від міжнародного партнерства.

Отже, інтелектуальний капітал є ключовим фактором у міжнародній конкуренції та співпраці, сприяючи сталому розвитку підприємств, підвищенню інноваційної активності та адаптації до глобальних економічних змін. Він є важливим елементом для досягнення економічних успіхів на міжнародній арені та встановлення довгострокових партнерських відносин.

Венчурний капітал також є важливим джерелом фінансування для інноваційних проектів і стартапів. Міжнародні інвестиції венчурного капіталу відіграють важливу роль у глобалізованій економіці, забезпечуючи фінансову підтримку для новаторських ідей та бізнесів на ранніх стадіях розвитку[27; 53].

Венчурний капітал грає важливу роль у залученні фінансів і технологій з усього світу для підтримки інноваційних проектів. Деякі країни активно створюють і розвивають екосистеми венчурного капіталу, що стимулює інноваційне підприємництво та допомагає стартапам реалізовувати свої ідеї.

Швидкий технологічний прогрес відкриває нові можливості для інновацій та розвитку венчурного капіталу. Дослідження у сфері венчурних інвестицій дозволяє виявляти перспективні напрямки для розвитку і визначати бар'єри, які

можуть завадити досягненню успіху. Венчурний капітал часто залучається через міжнародні партнерства та інвестиційні фонди, що допомагає стартапам отримати необхідні ресурси для росту та розвитку на глобальному ринку [17; 51].

Вивчення цієї теми дозволяє краще зрозуміти механізми міжнародної співпраці та розробити ефективні стратегії для залучення іноземних інвесторів. Це дає змогу виявити ключові фактори, які сприяють успішному співробітництву між країнами та підприємствами, а також допомагає створювати сприятливі умови для інвестиційної привабливості на глобальному рівні [28].

Венчурний капітал – це форма приватних інвестицій, яку надають інвестори (венчурні капіталісти) стартапам або молодим компаніям, що мають великий потенціал для розвитку та отримання прибутку [33; 51].

Венчурні капіталісти інвестують у стартапи на початкових етапах розвитку, коли компанії потребують фінансування для розробки своїх продуктів чи послуг, виходу на ринок і розвитку бізнесу. Метою є отримання високих прибутків у майбутньому. Завдяки глобалізації економіки та швидкому розвитку технологій, міжнародні інвестиції у венчурний капітал стали більш популярними. Інвестори не обмежуються територіальними кордонами, шукаючи компанії з інноваційними ідеями та потенціалом для міжнародного зростання. Однак ці інвестиції пов'язані з високими ризиками, оскільки більшість стартапів не досягають успіху [52].

Якщо інвестований стартап стає успішним, потенційні прибутки для інвесторів можуть бути дуже значними. Міжнародні інвестиції дозволяють розширити портфель стартапів, знижуючи ризики за рахунок диверсифікації в різних країнах та на різних ринках. Венчурний капітал є важливою формою міжнародних інвестицій і відіграє ключову роль у підтримці інноваційних підприємств та стартапів. Міжнародний аспект венчурного капіталу полягає в тому, що венчурні фонди можуть інвестувати в компанії з будь-якої країни, часто через спеціалізовані фонди, які мають можливості для роботи в різних регіонах. Такі міжнародні інвестиції сприяють обміну технологіями, знаннями та кращими

практиками, що допомагає розвитку технологічного сектору на глобальному рівні [51].

Венчурний капітал може бути вкладений у різні сектори, такі як технології, біотехнології, інтернет-сервіси, медіа та інші інноваційні галузі. Ці інвестиції допомагають молодим компаніям пройти через початкові етапи розвитку, включаючи дослідження та розробки, створення продукту, розробку ринкової стратегії та налагодження бізнес-процесів. Особливістю міжнародних інвестицій у венчурний капітал є те, що вони можуть сприяти обміну знаннями, технологіями та культурними практиками між країнами, створюючи глобальні інноваційні екосистеми. Однак існують певні виклики, такі як ризики валютних коливань та різниця в законодавчому і регуляторному середовищі, що можуть вплинути на успішність таких інвестицій. Венчурний капітал є формою прямих інвестицій у компанії з високим потенціалом, які перебувають на етапі розвитку або на початкових етапах. Це ризиковане інвестування, оскільки інвестори вкладають кошти в бізнеси з невизначеним результатом, але з великими можливостями для прибутку. Міжнародні інвестиції включають капіталовкладення з однієї країни в активи чи проекти в іншій. Це дозволяє стартапам отримувати фінансування на кращих умовах та забезпечує доступ до міжнародних ринків.

Для країн, що розвиваються, венчурний капітал може бути не тільки джерелом фінансування, але й надавати експертну підтримку та доступ до міжнародних мереж інвесторів і підприємців. Спільні інвестиційні фонди та партнерства між міжнародними інвесторами та стартапами з різних країн сприяють обміну знаннями і ресурсами, що збагачує стартап-екосистему. Таким чином, венчурний капітал, як форма міжнародних інвестицій, стає важливим елементом у глобалізації економіки та розвитку інновацій, надаючи необхідні ресурси та підтримку молодим компаніям по всьому світу. Міжнародні інвестиції у венчурний капітал допомагають розвитку перспективних стартапів та технологій, підтримують обмін знаннями і відкривають нові ринки. Проте цей

процес також має свої ризики, зокрема через складність міжнародних взаємодій та різницю в умовах між країнами.

3.2. Виклики та перспективи для глобальних мегаполісів у сфері міжнародних фінансів

Геоелекономіка визначає простір з урахуванням цілей і інтересів різних країн, сторін та економічних систем. Вивчаючи трансформації в кожному з таких фрагментованих просторів, можна виявити ключові характеристики, рушійні механізми та можливі наслідки складних геоелекономічних змін, а також оцінити їх глибину і значення. Геоелекономічний простір одночасно є єдиним і різноманітним, упорядкованим і хаотичним. Основними факторами, які формують цей простір, є міжнародна торгівля, рух капіталу та робочої сили, а також новітні елементи, такі як транспортно-логістичні мережі та інформаційно-комунікаційні технології. Сучасне глобальне геоелекономічне середовище має принаймні десять характеристик.

Перша з них – це динамічність, оскільки геоелекономічні відносини постійно змінюються в залежності від умов. Китай, наприклад, активно сприяє розвитку відносин у Азії, Індійському океані, Африці та Латинській Америці, фінансуючи інфраструктуру та спільні підприємства. Еволюційність вказує на те, що економічні зміни можуть відбуватися швидко, спричинені різними факторами, зокрема зміною цін на нафту, що впливає на економічну ситуацію в таких країнах, як Росія, Саудівська Аравія, США, Китай, Мексика та Бразилія.

Політичний порядок кожної країни визначає фінансові та економічні рішення, що активно впливають на капіталістичні ініціативи, використовуючи власність компаній і фінансових установ для просування національного порядку. Ринкове регулювання також є важливою рисою геоелекономічного простору, оскільки ринкові настрої та переваги впливають на економічну позицію країн, які прагнуть залучити інвестиції та стимулювати туризм, стратегії яких мають на меті привабити іноземних інвесторів.

Фрагментованість геоeкономiчного простору виявляється у рeгiональних iнтеграцiях, коли eкономiчні блоки країн отримують певнi переваги, недоступнi iншим, як, наприклад, у випадку ЄС чи НАФТА. Впливовiсть геоeкономiчних вiдносин визначається довгостроковими наслiдками для країн та її сусiдiв, торгових партнерiв, корпорацiй i малого бiзнесу. Геоeкономiчнi дiї мають значний вплив на майбутнє глобальної eкономiчної архiтектури та її стiйкiсть.

Згуртованiсть характеризує країн, якi мають добре розвинену геоeкономiчну стратегiю i здатнi залучати iнших, що подiляють схожi цiлi, до мiжнародної eкономiчної дiяльностi, одночасно зберiгаючи свою автономiю. Рiзна iнтенсивнiсть вiдносин вiдображає рiзний рiвень взаємодiї мiж країн: деякi eкономiчнi зв'язки є глибокими i комплексними, iншi – обмеженими та поверхневими.

Контроверсiйнiсть геоeкономiки полягає в тому, що вона часто неправильно розумiється i недооцiнюється. Враховуючи рiзноманiття факторiв, що впливають на геоeкономiчнi процеси, багато аспектiв цiєї дисциплiни потребують ретельного вивчення. Трансформацiйнiсть геоeкономiки полягає в її глибокому впливi на бiзнес, eкономiку i полiтику, зокрема через торговельнi союзи, якi можуть змiнювати цiни на товари i впливати на свiтову eкономiку, а також через глобальнi виклики, такi як боротьба з тероризмом, охорона здоров'я, навколишнього середовища, продовольства та безпеки, розв'язання полiтичних конфлiктiв та фiнансових криз [36, с.50].

У сучаснiй теорiї геоeкономiчного простору часто видiляють три основнi зони: ядро, напiвпериферiю та периферiю, кожна з яких має свої характернi риси. Розвиненi країн, якi знаходяться в центрi, виконують функцiї ядра eкономiчного простору. Межi цього ядра визначаються не лише полiтичними кордонами, а й характером виробництва. Ядро вiдрiзняється високими доходами, розвинутою eкономiкою, застосуванням iнновацiйних технологiй. Напiвпериферiя, що є своєрiдним промiжним елементом мiж ядром i периферiєю, має особливу роль: вона експлуатує периферiю, але сама пiдпадає

під вплив ядра. Зазвичай саме через напівпериферію здійснюються важливі економічні трансформації, особливо в періоди криз.

Такий підхід дозволяє поділити глобальний економічний простір на дві основні групи учасників. Перша включає країни та регіони, що належать до ядра і мають високу концентрацію на створенні ринкової вартості, де існують високі бар'єри для входу. Ці країни спеціалізуються на розподілі доданої вартості у високотехнологічних секторах. Інші учасники, які не можуть конкурувати через високі бар'єри входу, змушені використовувати інші стратегії розвитку – зокрема, знижувати витрати виробництва стандартних товарів, організовуючи масове виробництво за допомогою низькокваліфікованої праці. Раніше національні кордони служили бар'єрами для захисту певних ринків, але лібералізація торгівлі та інвестицій призвела до того, що ці кордони стали менш важливими. Тепер внутрішні виробники змушені змагатися з посиленою зовнішньою конкуренцією.

Крім того, багато країн, що розвиваються, активно вдосконалюють свої фінансові послуги. Вони відкривають міжнародні фінансові центри та укладають угоди для покращення банківських і регуляторних систем. Це дозволяє залучати іноземні банки, компанії, інвесторів та юридичні фірми. Окрім того, нові гравці на ринку – такі як компанії, що працюють у сфері фінансових технологій (fintech), стартапи, а також новітні технології на кшталт блокчейну та штучного інтелекту – значно змінюють фінансову інфраструктуру. Фінансові центри сприяють цьому розвитку, заохочуючи використання інноваційних технологій, таких як хмарні обчислення, блокчейн, штучний інтелект та біометричні дані.

Міжнародні фінансові центри стикаються з сильними конкурентними силами через глобалізацію, дерегуляцію та розвиток комунікаційних технологій. Важливим питанням залишається визначення конкурентної переваги кожного такого центру. Останні дослідження підкреслюють три ключові аспекти, що визначають конкурентоспроможність: порівняльні витрати і конкурентоспроможні ціни, ефективність роботи та виробництва, а також рентабельність капіталу та доданої вартості. З огляду на посилені зв'язки між

фінансовими центрами завдяки глобалізації, їм необхідно постійно шукати нові способи збереження та покращення своїх конкурентних переваг.

Попри позитивні аспекти фінансової глобалізації, вона також породжує певні загрози, такі як виникнення фінансових криз. Лібералізація національних фінансових ринків і їх інтеграція в світову економіку можуть призвести до поширення фінансової нестабільності. Більшість криз виникає через внутрішні фактори, але також існують зовнішні канали, через які глобалізація може впливати на їх розвиток.

Міжнародні фінансові центри активно беруть участь у процесах фінансової глобалізації, виконуючи роль контролерів грошових і капітальних потоків. Вони залучають фінансові кошти і направляють їх на найбільш вигідні глобальні проекти, що сприяє розвитку національних економік і зростанню ВВП. Однак ці процеси також створюють ризики для країн, в яких знаходяться ці центри, через інтеграцію в глобальну фінансову систему та наростаючу фінансову нестабільність.

Загрози, пов'язані з діяльністю фінансових центрів, включають ризики, що можуть вплинути на національні економіки, погіршити привабливість фінансових ринків і дестабілізувати як національні, так і міжнародні фінансові системи. Система ризиків функціонування фінансових центрів може бути поділена на дві основні групи: екзогенні ризики (які виникають через зовнішні фактори) та ендогенні ризики (які пов'язані з внутрішніми проблемами і процесами) [3, с.37]:

Таблиця 3.2

Ризики функціонування міжнародних фінансових центрів в умовах глобальних викликів 2020–2025 рр.) [складено автором]

Тип ризиків	Конкретні ризики
Екзогенні ризики	• Пандемії (COVID-19 та потенційні нові спалахи)
	• Військові конфлікти (війна в Україні, Близький Схід тощо)
	• Торговельні та технологічні війни (США–КНР, санкційна політика)
	• Енергетична криза (нестабільність на ринку нафти, газу, електроенергії)
	• Глобальна інфляція та політика центральних банків
	• Кліматичні зміни та природні катаклізми
	• Проблеми з продовольчою безпекою та водними ресурсами

	<ul style="list-style-type: none"> • Ризики деглобалізації та посилення протекціонізму • Турбулентність світових фінансових ринків • Масовий відтік капіталу з країн, що розвиваються
Ендогенні ризики	<ul style="list-style-type: none"> • Кризи національних банківських систем • Недовіра до інститутів фінансового нагляду • Кібератаки, збої в ІТ-системах, втрати персональних даних • Шахрайство, фінансові піраміди, корпоративні скандали • Неєфективна або запізнена регуляторна політика • Застаріла фінансова інфраструктура центру • Залежність від окремих техногігантів, нестабільність фінтех-сектора • Відтік людського капіталу, кадровий дефіцит • Недотримання ESG-принципів (екологія, соціальна відповідальність, корпоративне управління) • Репутаційні ризики, пов'язані з рейтингами, прозорістю та дотриманням міжнародних норм

Джерело: [складено автором]

У таблиці представлено оновлену класифікацію ризиків функціонування міжнародних фінансових центрів (МФЦ) в умовах глобальних викликів, характерних для періоду 2020–2025 років. Усі ризики умовно поділяються на дві основні групи: екзогенні (зовнішні) та ендогенні (внутрішні), кожна з яких містить широкий спектр загроз, що можуть негативно вплинути як на окремі фінансові центри, так і на глобальну економічну систему загалом.

До екзогенних ризиків віднесено чинники, які виникають поза межами безпосереднього контролю фінансового центру, проте мають потужний дестабілізуючий вплив. Одним із ключових ризиків цієї групи є глобальні пандемії, зокрема наслідки COVID-19, що призвели до глибоких змін у структурі світової економіки, фінансових потоках та інвестиційних стратегіях. Важливою загрозою залишаються геополітичні конфлікти, серед яких особливо значущими є війна в Україні, нестабільність на Близькому Сході, що провокують волатильність на ринках, зростання цін на енергоносії та посилення санкційної політики.

Суттєвий вплив мають торговельні та технологічні війни, зокрема між США і КНР, які загострили конкуренцію за лідерство у високотехнологічних секторах, обмежили доступ до технологій і сформували нові бар'єри для вільного руху капіталу. До екзогенних ризиків також належать енергетична

нестабільність, яка проявляється у дефіциті ресурсів, коливаннях цін на нафту і газ, а також загальній залежності від геополітичної кон'юнктури.

Крім того, міжнародні фінансові центри стикаються з ризиками, пов'язаними з глобальною інфляцією, жорсткою монетарною політикою провідних центральних банків, кліматичними змінами, що викликають економічні втрати через стихійні лиха, продовольчу та водну нестачу, турбулентність на фінансових ринках, відтік капіталу з країн, що розвиваються, та тенденції до деглобалізації, які ускладнюють транскордонну економічну взаємодію.

До ендогенних ризиків включено загрози, що виникають усередині самих фінансових центрів або безпосередньо залежать від їхньої внутрішньої організації, політики та інфраструктури. Зокрема, йдеться про нестабільність банківських систем, що може проявлятися у вигляді банківських криз, дефолтів, втрати ліквідності та паніки серед вкладників. Важливим фактором ризику є низький рівень довіри до регуляторів і неефективність систем фінансового нагляду, що унеможлиблює вчасне реагування на загрози та порушення.

Серед ключових внутрішніх викликів слід також виділити технологічні ризики, зокрема кібератаки, збої в роботі фінансових платформ, витоки персональних даних та залежність від нестабільної ІТ-інфраструктури. Проблеми фінансового шахрайства, корпоративних скандалів та відсутності прозорості у звітності серйозно шкодять репутації МФЦ і знижують їхню інвестиційну привабливість.

Додатково, до ендогенних загроз можна віднести застарілу інфраструктуру, відтік людського капіталу, дефіцит кваліфікованих кадрів, а також проблеми із дотриманням принципів ESG-комплаєнсу (екологія, соціальна відповідальність, корпоративне управління), які стають усе важливішими у світлі вимог міжнародних інвесторів. Зрештою, репутаційні ризики, пов'язані з міжнародними рейтингами, судовими розслідуваннями або нестачею прозорості, також відіграють ключову роль у функціонуванні та конкурентоспроможності фінансових центрів.

Таким чином, у період 2020–2025 років міжнародні фінансові центри функціонують у середовищі високої невизначеності та багатовекторних ризиків, що вимагає від них гнучкої, адаптивної стратегії управління, модернізації інфраструктури, цифрової трансформації та посилення регуляторної спроможності.

Формування та розвиток фінансових центрів залежить від кількох основних факторів, які можна пояснити через три теоретичні концепції: "географію фінансів", витоки правової системи держави та теорію тимчасових зон. За концепцією "географії фінансів" ключовим моментом є те, що місце розташування фінансового центру має прямий зв'язок з економічним зростанням певних регіонів. Якщо бізнес в країні, де розташований фінансовий центр, має тісні зв'язки з іншими швидко розвиваючимися територіями, це може сприяти зміцненню позицій фінансового центру. Наприклад, прогнозовані темпи зростання реального ВВП регіонів до 2025 року підтверджують, що фінансові центри, які знаходяться в таких регіонах, матимуть більше можливостей для розвитку завдяки економічному прогресу цих територій(рис.3.2):

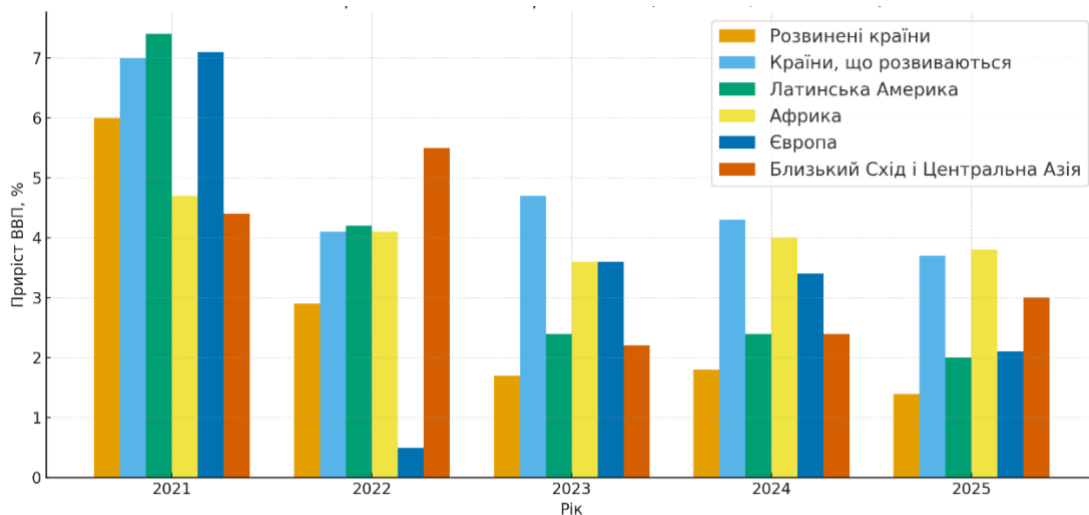

Рис. 3.2. – Зростання (ВВП) у вибраних регіонах світу 2021 - 2025 рр. [13]

Отже, можна стверджувати, що в сучасному світі міжнародні фінансові центри виступають важливими ланками, які з'єднують національні та міжнародні фінансові ринки. Вони формують ефективну систему, яка сприяє вільному руху фінансових ресурсів та капіталу, як всередині країн, де вони знаходяться, так і за їх межами.

Висновки до розділу 3

Технологічні інновації значно змінили підхід до залучення міжнародного капіталу. Впровадження фінансових технологій (FinTech), блокчейн-технологій та інших інноваційних рішень дозволяє знижувати витрати на фінансові операції, полегшувати процеси інвестування та залучення капіталу, а також покращувати прозорість і безпеку фінансових транзакцій. Це створює сприятливі умови для більш швидкого та ефективного залучення міжнародних фінансових ресурсів у мегаполісах.

Глобальні мегаполіси стикаються з численними викликами у сфері міжнародних фінансів, серед яких – економічна нестабільність, політичні ризики, високий рівень конкуренції за інвестиції та необхідність постійного вдосконалення фінансових механізмів. Однак перспективи для розвитку в цій сфері величезні: зокрема, зростання фінансових інновацій, інтеграція нових технологій, покращення інфраструктури та залучення міжнародних інвестицій можуть значно підвищити фінансову стабільність і конкурентоспроможність мегаполісів на світовій арені.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

Міжнародні фінансові ресурси являють собою капітали, які переміщуються через кордони держав і служать основою для розвитку економічних процесів на глобальному рівні. Вони можуть бути представлені у вигляді інвестицій, кредитів, грантів, а також інших фінансових інструментів. Структура цих ресурсів відображає різноманіття каналів та механізмів, за допомогою яких країни залучають іноземні фінанси для покриття своїх потреб у розвитку інфраструктури, соціальних програм та економічному зростанні. Міжнародні фінансові ресурси відіграють критичну роль у глобальній економіці, адже забезпечують фінансування для країн, що розвиваються, підтримують стабільність економік, сприяють розширенню міжнародної торгівлі та інвестиційних потоків, а також допомагають інтернаціоналізації фінансових ринків.

Інституційні механізми залучення міжнародних фінансових ресурсів в мегаполісах включають діяльність різноманітних органів та установ, таких як уряди, міжнародні фінансові організації, банки розвитку, а також приватний сектор. Вони забезпечують необхідну підтримку та створюють умови для залучення капіталу через фінансові інструменти, інвестиційні фонди, проекти державно-приватного партнерства та інші механізми. Ці інституції сприяють розвитку економічної та соціальної інфраструктури в мегаполісах, забезпечують сталий розвиток міст і регіонів, створюють робочі місця та покращують рівень життя населення. Завдяки таким механізмам мегаполіси можуть залучати великі обсяги інвестицій, що необхідні для розвитку інфраструктури, науково-технічних інновацій, а також для покращення екологічної ситуації в умовах урбанізації.

Залучення міжнародних фінансових ресурсів у країнах Азійського регіону, зокрема в таких мегаполісах як Абу-Дабі, Сінгапур та Шанхай, має свої унікальні особливості, що зумовлені місцевими економічними умовами, політичною стабільністю та культурними традиціями. Ці мегаполіси активно

використовують фінансові інструменти, такі як інвестиційні фонди, банківські кредити, а також залучення іноземних інвестицій через зручні податкові режими та сприятливе законодавче середовище. Абу-Дабі, Сінгапур та Шанхай є важливими міжнародними фінансовими центрами, де розвиваються інноваційні технології залучення капіталу, включаючи розвиток фінансових технологій (FinTech), які дозволяють залучати інвестиції з усього світу. Крім того, стратегічне розташування цих міст дозволяє їм стати важливими ланками в глобальних ланцюгах постачання капіталу та технологій.

Лондон і Нью-Йорк є провідними фінансовими центрами світу, і їхній досвід у залученні міжнародних фінансових ресурсів є надзвичайно важливим для розуміння ефективних механізмів такого процесу. Обидва міста використовують різноманітні стратегії для залучення капіталу, включаючи створення фінансових хабів, міжнародні фондові ринки, інвестиційні інструменти та облігаційні випуски. Лондон і Нью-Йорк залучають фінанси не лише завдяки своїм фінансовим інституціям, але й завдяки гнучкому законодавству, високому рівню фінансових послуг і стабільній економічній ситуації. Крім того, політична стабільність і роль цих міст у міжнародних економічних та фінансових організаціях дозволяють їм підтримувати свою роль як глобальних центрів фінансів, що активно залучають міжнародні інвестиції та капітал.

Технологічні інновації мають значний вплив на процес залучення міжнародного капіталу, оскільки дозволяють полегшити та прискорити фінансові транзакції, а також зробити їх більш прозорими та безпечними. Завдяки таким технологіям, як блокчейн, криптовалюти, автоматизація фінансових процесів і використання фінансових технологій (FinTech), інвестори можуть зменшити ризики і витрати, пов'язані з транзакціями, а також отримувати доступ до нових ринків і можливостей для інвестицій. Це також сприяє розвитку нових форм залучення капіталу, таких як краудфандинг, що дає можливість залучати кошти не лише від традиційних інвесторів, а й від широкої аудиторії.

Глобальні мегаполіси стикаються з численними викликами у сфері міжнародних фінансів, серед яких можна виділити економічні коливання, політичну невизначеність, високий рівень конкуренції за інвестиції та складність управління фінансовими потоками. Крім того, зміни у міжнародному законодавстві, регуляціях та валютних курсах можуть створювати додаткові труднощі для залучення фінансування. Однак, незважаючи на ці виклики, мегаполіси мають великі перспективи у сфері фінансів завдяки розвитку інноваційних фінансових технологій, поліпшенню інфраструктури, розвитку інвестиційних проєктів та залученню нових міжнародних партнерів. Використання цих можливостей дозволяє мегаполісам залишатися привабливими для міжнародних інвесторів і підтримувати високий рівень економічного розвитку на глобальній арені.

З метою покращення залучення міжнародних фінансових ресурсів у глобальні мегаполіси, слід посилити роль міжнародних фінансових інституцій та урядів у створенні сприятливих умов для інвесторів. Для цього необхідно впроваджувати ефективні механізми державного і приватного партнерства, що дозволяють значно спростити доступ до фінансування, а також забезпечити стабільність інвестиційного середовища через підтримку інфраструктурних та соціальних проєктів.

Крім того, мегаполісам слід активніше впроваджувати інноваційні технології, зокрема в сфері фінансових платформ, блокчейн-технологій та криптовалют, що зможе зменшити витрати на трансакції і збільшити привабливість ринків для іноземних інвесторів. Важливим кроком є також інтеграція фінансових ринків мегаполісів у глобальний контекст, що дозволить створити єдину платформу для залучення капіталу з різних країн.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аналіз джерел та інструментів залучення фінансових ресурсів для фінансування Цілей сталого розвитку в Україні URL:
<https://www.undp.org>
2. Апопій В. В., Шутовська Н. О., Серeda С. А. Основи підприємництва: навч. посіб. К.: Ліра-К, 2014. 324 с.
3. Благун І. І. Волатильність та турбулентність фінансових ринків / І. І. Благун // Фінансове регулювання зрушень в економіці України: зб. наукових праць, IV Міжн. наук.-практ. конф / Мукачівський державний університет. Мукачево, 2020. С. 8–11.
4. Бланк І.О., Ситник Г.В. Управління фінансами підприємств : підр. для вищих навч. закладів. К.: КНТЕУ, 2006. 779 с.
5. Борзенко О. О Структурні деформації на світових фінансових ринках після 1990-х років: монографія. Вінниця: ТОВ «ТВОРИ», 2019. С. 20.
6. В Абу-Дабі відбувся 7-й Форум сталого фінансування, який завершить Фінансовий тиждень. URL:
<https://enerhodzherela.com.ua/novyny>
7. В Абу-Дабі хочуть побудувати ще два нові музеї до 2025 року. URL:
<https://marbeks.com/v-abu-dabi-hochut-pobuduvaty-shhe-dva-novi-muzeyi-do-2025-roku/>
8. Вихід на ринок Об'єднаних Арабських Еміратів. URL:
<https://dubai.mfa.gov.ua/spivrobotnictvo/vihid-na-rinok-obyednanih-arabskih-emirativ>
9. Від музеїв до аукціонів: як ОАЕ залучають світові культурні бренди для економічного зростання. URL:
<https://marbeks.com/v-abu-dabi-hochut-pobuduvaty-shhe-dva-novi-muzeyi-do-2025-roku/>
10. Горбач Л.М., Плотніков О.В. Міжнародні фінанси: підручник. К.: Видавничий дім «Кондор», 2019. 528 с.

11. Грантинг як інструмент залучення зовнішніх фінансових ресурсів. URL:
https://naurok.com.ua/granting-yak-instrument-zaluchennya-zovnishnih-finansovih-resursiv-433999.html?utm_source
12. Економіка Сінгапуру. URL:
<https://uk.wikipedia.org>
13. Звіт Chief Economists Outlook від Всесвітнього економічного форуму (WEF). URL:
<https://mind.ua/publications/20284153-kvole-zrostannya-vvp-ta-fragmentaciya-svitovoyi-ekonomiki-yakim-bachat-2025-rik-eksperti-wef>
14. Із третього світу в перший. Історія Сингапуру: 1965-2000 рр. URL:
https://hub.kyivstar.ua/reviews/iz-tretogo-svitu-v-pershij-istoriya-singapuru-1965-2000-rr?utm_source
15. Кальченко М. М. Формування та використання фінансових ресурсів сільськогосподарських підприємств. Вісник соціально-економічних досліджень, 2014. Вип. 2 (53) <https://core.ac.uk/reader/147038550>
16. Катан Л. І., Сидоренко А. І. Фінансові ресурси підприємства та особливості їх формування. Ефективна економіка. 2014. № 6. URL:
<https://dspace.dsau.dp.ua/bitstream/123456789/3087/1/1.pdf>
17. Кобелева Т. О. Комплаєнс-безпека промислового підприємства: теорія та методи: монографія. Харків: Планета-Принт, 2020. 354с.
18. Козак Ю., Пахомова Ю., Логвінова Н. Міжнародна макроекономіка. Київ: ЦУЛ. 2017.
19. Козак Ю.Г. Міжнародні фінанси: Навчальний посібник. Вид 3-тє перероб. і доповнено. К.: Центр учбової літератури, 2007. 640 с
20. Колінець, Л. Б., 2018. Фінансові інновації як чинники трансформації світового фінансового порядку. Економіка та суспільство, 28–32.
21. Кращий центробанк у світі. Що треба знати про ще одне сінгапурське диво? URL:
https://expla.bank.gov.ua/expla/news_0029.html?utm_source

22. Левандівський О. Т., Щур Р. І., Мацьків В. В., Кохан І. В. Фінансові потоки у міжнародних торгово- економічних відносинах (Україна – ЄС). Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління, 2023. 22(1(53)), 9–23. DOI: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.1\(53\).288353](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.1(53).288353)
23. Макаренко М.І. Міжнародні фінанси: Навчальний посібник. К.: 2013. 548 с.
24. На відкритті торгів нью-йоркської фондової біржі Україна презентувала платформу залучення іноземних інвестицій advantage Ukraine. URL: <https://me.gov.ua/News>
25. Напрями оптимізації фінансових механізмів підтримки регіонів України. Аналітична записка. URL: https://www.niss.gov.ua/doslidzhennya/regionalniy-rozvitok/napryami-optimizacii-finansovikh-mekhanizmiv-pidtrimki-regioniv?utm_source
26. Оспіщев В.І., Близнюк О.П. Міжнародні фінанси: Навч. посіб. К.: Знання. 2006. 335 с.
27. Перерва П.Г., Борзенко В.І., Кобелева Т.О. Інтелектуальна власність: магістерський курс: підручник. Харків: НТУ «ХП», 2019. 1002 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/286988829.pdf>
28. Перерва П.Г., Шаульська Л.В., Кобелева Т.О. Формування та використання системи моніторингу підприємницьких ризиків як запорука сталого розвитку бізнес-структур. Економіка і організація управління. № 1 (49), 2023. С.45-56
29. Поддєрьогін А.М., Білик М.Д., Буряк Л.Д. та ін. Фінанси підприємств: підручник. Восьме вид., перероб. і доп.. К.: КНЕУ, 2013. 219 с.
30. Руснак А. Розвиток територіальних громад через залучення міжнародних інвестицій: організаційні аспекти. Інвестиції: практика та досвід № 15/2024. 2024. 7-12. 10.32702/2306-6814.2024.15.7.
31. Список визначених вільних зон в ОАЕ: ознайомтеся з усіма можливостями. URL:

https://dynasty-uae.com/uk/blog/vyznachenii-vilni-zony-v-oae/?utm_source=chatgpt.com

32. Сполучені Штати Прямі іноземні інвестиції. URL: <https://eulerpool.com/uk/macro>

33. ТОВАЖНЯНСЬКИЙ В.Л., ПЕРЕРВА П.Г., КОБЕЛЕВА Т.О. Банкрутство, санація та реструктуризація підприємства як економічні категорії антикризового управління. Вісник НТУ «ХПІ». 2015. № 59 (1168). С. 148-152.

34. Шаульська Л.В., Райко Д.В., Дюжев В.Г., Долина І.В. Моніторинг комерційного потенціалу інтелектуально-інноваційних бізнес-структур. Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки). Харків : НТУ "ХПІ", 2022. № 4. С.72-78.

35. Як інвестувати в ОАЕ. URL: <https://ybcase.com/ua/company-services/invest/kak-investirovat-v-oae>

36. Advances in Geoeconomics (Europa Economic Perspectives). Routledge; 1st edition. 2017. URL: <https://doi.org/10.4324/9781315312132>.

37. Arner D. W., Barberis J. N., Buckley R., The evolution of fintech: A new post-crisis paradigm. Georgetown Journal of International Law, 2015. 47(4), pp. 1271-1319.

38. Cumming D., Johan S., The Oxford Handbook of Crowdfunding. Oxford University Press. 2019.

39. European Commission, Markets in Crypto-Assets (MiCA) and pilot regime for market infrastructures based on DLT. 2020.

40. Fama E. F., What's different about banks? Journal of Monetary Economics, 1985. 15(1), pp. 29-39.

41. Feng Y., Wu F., Zhang F. Shanghai municipal investment corporation: Extending government power through financialization under state entrepreneurialism. Environment and Planning C: Politics and Space, 2023. 41(1), 20-36. DOI: <https://doi.org/10.1177/23996544221114955>

42. Greenbaum S. I., Thakor A. V., Contemporary Financial Intermediation. Dryden Press. 1995.
43. How Shanghai's ambition to be the 'future of finance' fell apart. URL: https://www.ft.com/content/fee4b7ca-5fee-430c-bccc-f79fd7a697af?utm_source=chatgpt.com
44. Howell S. T., Niessner M., Yermack D., Initial coin offerings: Financing growth with cryptocurrency token sales. *The Review of Financial Studies*, 2018. 32(9), pp. 1-42.
45. Huang R., Wang W., & Wang C. , The path of blockchain adoption: Evidence from China. *Fintech Research*, 2019. 1(2), 1-24.
46. International Financial Center. URL: <https://english.shanghai.gov.cn/en-IntlFinancialCenterOverview/20241018/0dabe59929b24bf7bc44fcfe9b94f000.html>
47. Kocziszky György, Pererva P.G., Szakaly D., Somosi Veres M. Technology transfer. KharkivMiskolc: NTU «KhPI». 2012. 668 p.
48. London Remains Top Pick in Europe for Financial Investors; Paris Comes Second. URL: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2024-05-19/london-remains-europe-s-top-pick-for-financial-investors-paris-is-second>
49. Loss L., Seligman J., Paredes, T. *Fundamentals of Securities Regulation*. Wolters Kluwer Law & Business. 2012.
50. Overview of Shanghai International Financial Center Construction. URL: https://en.jrj.sh.gov.cn/ShanghaiFinance/yw-jbqk/20221025/0072ecb335ae49a99cff449b10b0000.html?utm_source
51. Pererva P., Nagy S., Maslak M Organization of marketing activities on the intrapreneurship // *MIND Journal*. №5. 2018. 10 p.
52. Pererva P.G., Kobielieva T.O., Shaulska L.V. Entrepreneurial Risks: Essence, Classification and Management Opportunities. *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. 2023. № 1(23). С. 43-50. URL: <https://economics.net.ua/ejopu/2023/No1/43.pdf>.

53. Pererva P.G., Kocziszky G., Veres Somosi M. Compliance program: [tutorial]. Kharkov; Miskolc : NTU "KhPI". 2019. 689 p.
54. Shanghai Stock Exchange: What it is, How it Works. URL: https://www.investopedia.com/terms/s/shanghai-stock-exchange.asp?utm_source
55. Statista 2023a. Digital Capital Raising: market data & analysis. URL: <https://www.statista.com/study/47352/fintech-report-alternative-financing/>
56. Statista 2023b. Digital Capital Raising - Worldwide, Africa, Asia, Americas, Europe. URL: <https://www.statista.com>
57. Stulz R. M. Globalization, corporate finance, and the cost of capital. *Journal of Applied Corporate Finance*, 1999. 12(3), 8-25.
58. The UK: a top destination for FPS investment. URL: <https://www.cityoflondon.gov.uk/supporting-businesses/economic-research/research-publications/the-uk-a-top-destination-for-fps-investment>
59. UK accelerates its lead as Europe's most attractive destination for financial services investment. URL: https://www.ey.com/en_gl/newsroom/2024/05/uk-accelerates-its-lead-as-europe-s-most-attractive-destination-for-financial-services-investment
60. Zetsche D. A., Buckley R. P., Arner D. W., Decentralized finance. *Journal of Financial Regulation*, 2020. 6(2), 172-203.